BAYAN YANI

HAZİRAN 2021 / 06 15 TL K.K.T.C. 17 TL

BAYAN YANI

Haçen do it

Cilt 17

17. CİLT BAYİLERDE

BAYAN YANI
AKTÜEL

128 MİLYAR DOLAR NEREDE?

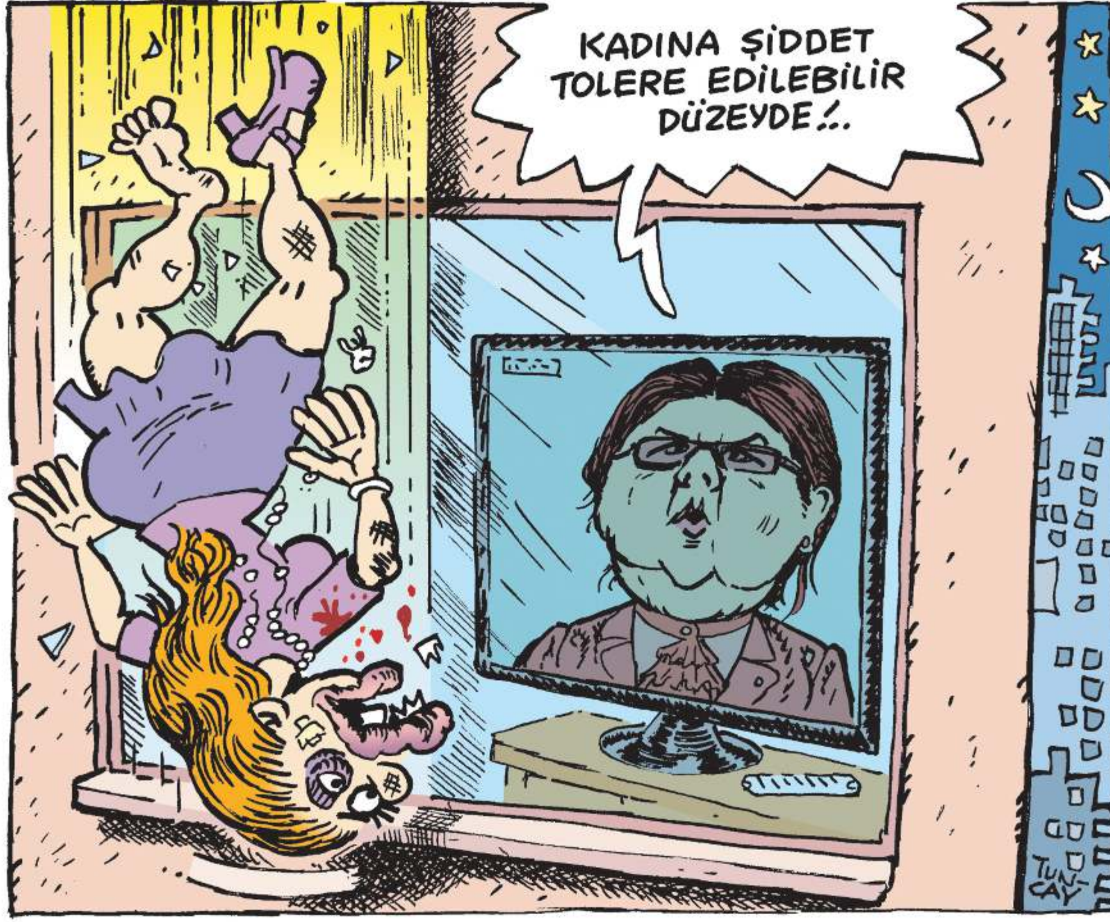
Ezgi Mola Yalnız Değildir!..

Çavuş Musa Orhan'a hakaret ettiği gerekçesiyle hakkında 2 yıl 4 ay hapis istenen sanatçı Ezgi Mola'ya "Yalnız değildir" diye destek veren 16 sanatçı hakkında daha suç duyurusunda bulunuldu!..

Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Derya Yanık: Pandemi döneminde kadına şiddet olaylarının artışını "tolore edilebilir" düzeyde...

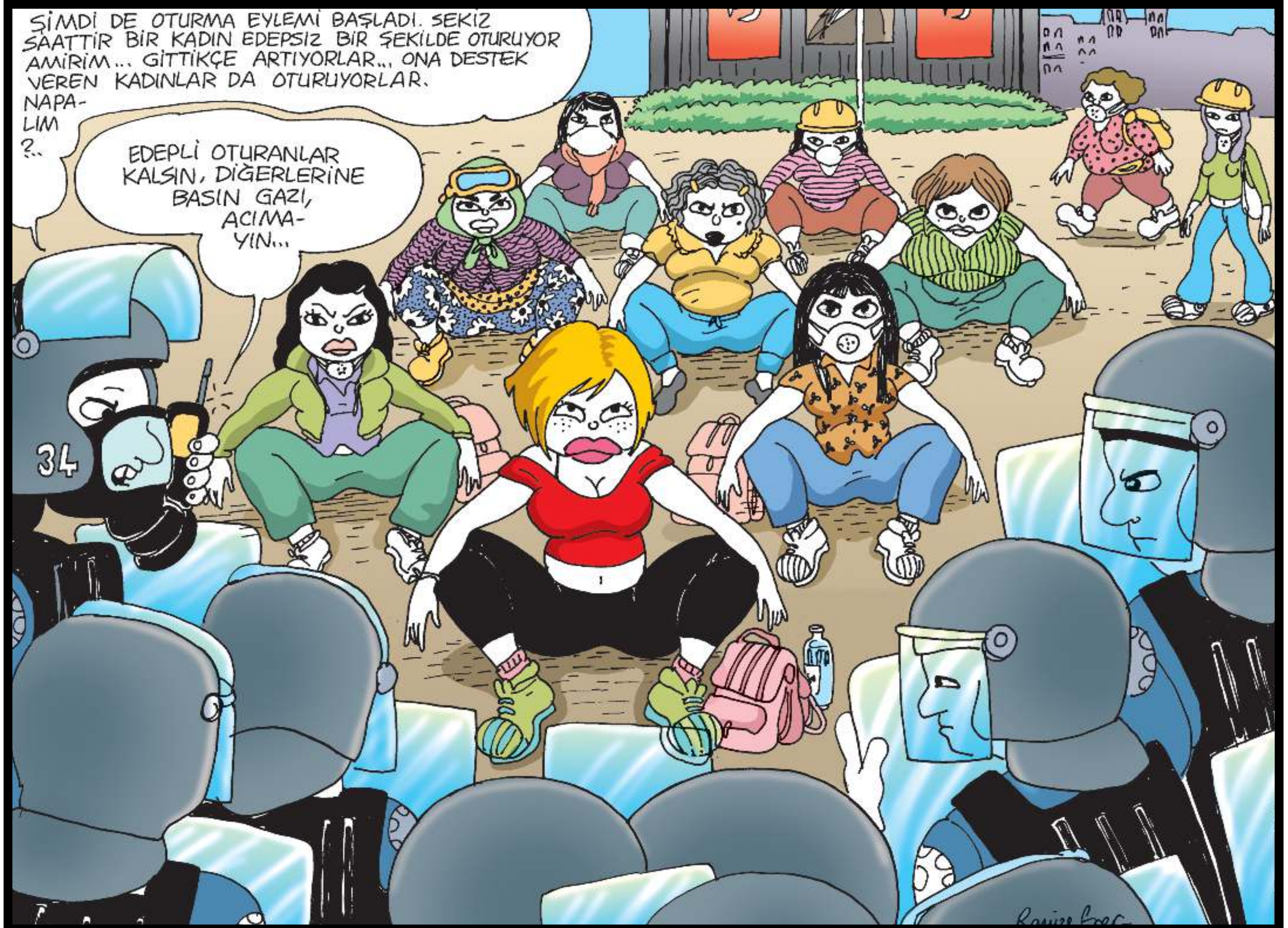
Sedat Peker videoları sabah erken uyandırıyor...

GEZİ 8 YAŞINDA!

Ramize Erer

KÖTÜ KIZ

sengul@hablemitoglu.net

Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu

Carol Gilligan* ve Kadınların Ahlakı

"Benim deneyimlerime göre; erkek çok sevilmek kadın anlaşılmak istiyor…" Carol Gilligan, Farklı Bir Sesten 1982

Geldik 2017 yılına, her birimiz birer yaş daha aldık. Bazılarımız kayıplar yaşadı, bazılarımızın ailelerine yeni bireyler katıldı. Geçtiğimiz yıl, ondan önceki yıl da olduğu gibi ülkece öldük öldük dirildik, Yandık kül olduk, bombalandık havaya uçurulduk. Kriz üstüne kriz yaşadık. Canımız yandı. İçimden uzun uzun bunları anlatmak gelmedi. Yeni yıl da, yeni yıl diyesim de hiç yok. Biraz ders gibi olacak ama, hoş görün mesleki deformasyon diyelim. Başka sözler söylemek, ***"farklı bir ses"*** ten sizleri haberdar etmek istedim. ***"Kadınların ahlaki gelişimi erkeklerden farklıdır"*** diyen ve bunu çok da sağlam savunan çağdaş bir feministle, Carol Gilligan'la tanışın istedim

Carol Gilligan Kimdir?

Prof. Dr. Carol Gilligan, sosyal psikoloji alanında kuramlar geliştiren,

akademisyen, yazar ve feminist bir teorisyendir. Prof. Gilligan, 1964'te sosyal psikoloji alanında doktora yaptığı Harvard Üniversitesi'nde bu alanda 40 yıl öğretim üyeliği ve kürsü başkanlığı yaptı. Halen New York Üniversitesi öğretim üyesidir. İlk olarak psikoloji biliminin araştırmalarının erkeklerle yapılan çalışmalardan elde edilen verilere dayanmalarına karşın, bu bulguların herkese (kadınlara da) genellenmesine itiraz etmiştir. Daha sonra da, psikanalist yaklaşımla insanların ahlak gelişimlerini erkekleri temel alarak açıklayan öğrencisi olduğu Kohlberg'in teorisini yetersiz bularak eleştirmiştir. Gilligan ***"ahlak gelişiminde kadınların ve erkeklerin farklılaştığını"*** öne sürmektedir. Kadınlarda ahlaki gelişimi, ***"bakım ahlakı (özen/ilgi etiği) ve adalet ahlakı"*** adlı iki kuramla ortaya koydu.

> **Ahlaki ikilemler karşısında, doğru-yanlış, iyi-kötü gibi; erkekler adalet ve yasalara, kadınlar bakım, ihtiyaç ve hislere önem veriyorlar. Erkek aklı her şeyi araçsal, kadınlar sezgisel kabul ediyorlar**

Kadınların Ahlakı

İnsanların 0-4 yaşla birlikte başlayan ahlak gelişimine ilişkin önemli teorilerden biri olan Kohlberg'in ***"ahlaki gelişimi"*** teorisi, açıkça kadınların ahlaki prensipleri kavrayamayacağı iddiasındadır. Bu nedenle, sıklıkla kadınların erkeklere itaat etmeleri gerektiğini gerekçelendirmek için de kullanılmaktadır.

Ahlaki ikilemler karşısında, doğru-yanlış, iyi-kötü gibi; erkekler adalet ve yasalara, kadınlar bakım, ihtiyaç ve hislere önem veriyorlar. Erkek aklı her şeyi araçsal, kadınlar sezgisel kabul ediyorlar. Erkekler herhangi bir ahlaki konuda hüküm verirken adalet duygusu ve bireysel özerklik ile hareket ederlerken, kadınlar, insanlar arası ilişkileri önemsemelerinin bir sonucu olarak, merhamet ve acıma duygularıyla hareket ediyorlar. Kadınlar, ahlaki kararlar alırken haklar ve bireysel özerklik çerçevesinde değil, bağlam odaklı düşünüyorlar. Kadınlar, kişilik gelişiminde ve dolayısıyla dünyayı anlamlandırmalarında, ilişkileri önemsediklerinden, erkeklerden farklı olarak, kendi ihtiyaçları ile başkalarının ihtiyaçları arasında tercihler yapmak zorunda kalmaktadırlar. Doğal olarak, bu farklılıklar, erkeklerle ahlaki ikilemleri yargılama biçimimizi etkiliyor. Şefkatle, dikkatli olma gerekliliğiyle ve umursamaz olmanın kişide ve diğerlerinde yarattığı sonuçlarla ilgilenen bir bağlamda davranıyor kadınlar.

Türkiye'de ***"erkeklerin sesi çok çıksa da, son sözü hep kadınlar"*** söyler derler. Gerçi buna çoğu zaman inanmamışımdır. Hatta bizimki gibi ataerkil toplumlarda kadınların, erkekler hakkında çok fazla bilmek zorunda olduklarını düşünürüm. Çünkü erkekler yüksek sesli ve daha güçlüdürler, bu bilgi sayesinde kadınlar istediklerine ulaşabilirler. Buna bildik bir söylemle ***"baştan çıkarma"*** dense de, kadınlar ataerkil toplumlarda stratejik olmalıdırlar. Çünkü, cinsiyete duyarsız yaklaşımların ya da kamusal alan/özel alan ayrımının kadınların somut durumlarını göstermekte başarılı olmadığı da artık ortadadır. Bu noktada, Gilligan'ın, ahlak gelişiminde önemli olanın belirli erdemlerin çocuklara aşılanması yerine, ***"ilgi/özen"*** merkezli bir ahlak eğitiminin okul ve sınıf ortamında gerçekleştirilmesine ilişkin duyarlılığı daha kolay anlaşılabilir.

Sonuç olarak burada; 20. yüzyılda aydınlanma felsefesinin, ahlaki gelişimi sadece erkek deneyimine göre tanımlayan bildik teorilerinin geçerliğinin uzun zamandır sorgulandığını anımsatmak istedim. Özen/ilgi ahlakının gelişimi, bir süreçtir derken, esasında böyle bir ahlakın insanlar arasında gelişen bir ilişki şekli olduğunu söylemek istedim. Özen, ötekini takdir etmeyi, saygı duymayı, merhamet göstermeyi içermektedir. Kendini adama, özenin temel unsurudur. Ötekine özen gösterebilmek için ötekini doğrudan ve dolaylı olarak tanımamız gerekir. Alışkanlık sonucu özen gösterilmez. Özen sabır, dürüstlük, güven, cesaret ve umut ister. Yaşadığımız bu acımazsızlık, vahşet ve ölümlerin nedeni budur belki de ne dersiniz? Belki de, erkeğin ahlak anlayışına tabii olmaktır başımıza gelenlerin nedeni. Özen ve sevgiye dayanan bir ahlakı benimsemiş olsaydık yaşar mıydık bütün bunları? Düşünmeye değer bence...

** Gilligan, C. (1982). In a Different Voice : Psychological Theory and Women's Development. Harward University Press, Cambridge.*

BERNAA BAAK, ERDEM TAKTI...

O NE YAA !.. KEZBAN MISIN KIZIM SEN?

ÖYLE GÖSTERİL-MEZ, BÖYLE GÖSTERİ-LİR. ŞİMDİ TEK, TEK İSİMLERİ SAYDIRMA BANA...
Ramize Erer

NÖTRDAM'IN KAMBURU
Eser: VICTOR HUGO

1831 - PARİS - Esmeralda güzeller güzeli bir çingene kızıdır... Sulukule kentsel dönüşüm ayağına yıkılınca ailesi Paris'e taşınmış, bütün gün arkadaşlarıyla kudurmaktadır...
KUDURR KUDURR KUDURR KUDURR
MARİ YE KAFANI
ŞIK ŞIKI
MARİ YE BEYNİNİ KUDURR KUDUR...
MARİ YE KENDİNİ

Hayvanları çok seviyordum... Her gün Paris'i baştan aşağı turlayıp sokak hayvanlarına bir kap su veriyordum... Günlerden bir gün kilisenin zangoçu Kuazimodo'ya rastladım...
SUUUU... SUUUUU...

ŞIRRRR
LIK LIK LIK

SU VERENLERİN ÇOK OLSUN...
EHEHH SAOL.

BANA SU VERDİİİ... BANA SU VERDİ...
Peder Frollo da aynı kilisenin rahibiydi... o da bana aşıktı ama evlenmesi yasaktı tabi... Yasak aşk...

Su dağıtma işlemini bitirip arkadaşım Kibariye'ye sabah kahvesine dertleşmeye gittim...

DERTLİYİM KANKİ... ÇOK AŞIĞIM VAR... İÇLERİNDEN Bİ SEÇİM YAPAMIYORUM... HEPSİNİN İYİ TARAFLARI DA VAR, KÖTÜ TARAFLARI DA.
FRANSA'NIN BAĞLARI
BÜKLÜM BÜKLÜM YOLLARI
ANLADIYSAM ARAP OLAYIM.. AÇIK KONUŞ!
BİR TABLOYLA ANLATAYIM İSTERSEN.

KUAZİMODO
ARTILARI
★ Bana aşık
★ İyi
★ Sigortası var
★ Allah'tan korkuyor Kuldan utanıyor
EKSİLERİ
★ Çok su içiyor
★ Çirkin
★ Ayakları kokuyor.
PEDER FROLLO
ARTILARI
★ Bana aşık
★ Bakir
★ Maaşı güzel
★ Arsası var
★ TOKİ'de evleri var.
EKSİLERİ
★ Cep telefonu çalınca uzaklaştırıp kim arıyor diye bakıyor (miyop)
★ Prostatı var
MAHİR YÜZBAŞI
ARTILARI
★ Bana aşık
★ Yakışıklı
★ Orduevleri çok ucuz
★ Lojmanı var
EKSİLERİ
★ Nişanlı
★ Kıskanç
★ Evde donla geziyor
PİYER
ARTILARI
★ Şair
★ Sexy
EKSİLERİ
★ Çulsuz
★ lafazan
★ Karılarla muhabbete bayılıyor...
HİÇBİRİ
BAK BAKALIM Bİ KARAR VERMEME YARDIMCI OLABİLECEK MİSİN... GÖNLÜM YÜZBAŞIDAN YANA AMA KAFAMI KURCALAYAN ŞEYLER VAR!

PİYER'İ SEÇERSEN FAKİR AMA MUTLU OLABİLİRSİN... PEDER'İ ALIRSAN RAHAT EDERSİN.. YÜZBAŞI NİŞANLI OLMASA TAMAM GİBİ AMA... KUAZİMODO'YU GEÇÇÇ!!!
AMA O DA KÜÇÜK ŞEYLERDEN MUTLU OLABİLEN İYİ BİRİ...
KANKİM ALDANMA... EVLENİNCE DEĞİŞİR.

KOCACIM BANA Bİ BARDAK SU VERİR MİSİN, ÖLMÜŞLERİNİN CANI İÇİN...
KAK KENDİN AL KIZZ!! BABAYIN UŞAĞI MI VAR!!

Yüzbaşı Mahir'le konuşmaya karar verdim... rest çekecektim...
SEN ŞİMDİ NİŞANLINDAN AYRILIYO MUSUN AYRILMIYO MUSUN!!!
BANA BİRAZ ZAMAN VER...

EEHHHH YETER BEEE!! KİMİ KANDIRIYOSUN SEN!! ÇOCUK MU VAR KARŞINDA... ZAMAN ZAMAN ZAMAN... ABUKE AKRÜT O ZAMAN.
ANLAMIYOSUN.. EĞER NİŞANI BEN ATARSAM TAKTIĞIMIZ ALTINLAR ONLARDA KALICAK AMA KIZ TARAFI VAZGEÇERSE ALTINLARI İADE ETMEK ZORUNDALAR.. SOĞUK DAVRANIP AYRILMASINI SAĞLAMAYA ÇALIŞIYORUM. 2 KİLO ALTIN NEYİN KÖTÜSÜ Bİ AÇIĞIMIZI KAPATIR AŞKİTOM..
Bu sırada çalıların arkasında onları dinleyen biri vardı... Peder Frollo!!
HEY GİDİNİN KAHPESİ ESMERALDA.. BANA YÜZVERMEZSİN DE YÜZBAŞIYLA FİNGİRDERSİN HAA...
SENİN YAPTIĞIN İNCE HESAPLARI SKYM!.. İKİ GÜN SÜRE SANA!..

Restimi çekmiş.. sürenin dolmasını beklemek üzere obama dönmüştüm.. kudurmaya kaldığım yerden devam ediyordum...

TOMA kini olan Peder Frollo da kiliseye dönmüş, haince planlar yapıyordu...

dedi ve yüzbaşıyı öldürmek için yola çıktı... Saat 21.00 olmuştu... Herkes pencerede tencere çalmaya başlamıştı hem de hunharca...

Derken

Seçeneklerin azalması ve favorimin de ölmesi beni kahretmiş ve çıldırtmıştı... Kara kara ne yapacağımı düşünüyor... taziyeleri kabul ediyordum.. Derken Karanfil nine...

DEDİ...

atilla atalay

MAHALLE YANARKEN

- Anne biliyon di mi? Adalet hiç etmediği kadar tecelli ediyo bu günlerde. Evlada terlik atmak mahkeme sebebi. Geçen gün oğluna çeyrek dolu pet şişe atan bir adama da ceza verdi mahkeme...

- Adalete her zaman güvenmişimdir Sıdıka. Yargı öyle dediyse öyledir çocuğum Kimse de evladına terlik fırlatmasın gayrı... O günler geride kaldı. İri olucaz, diri olucaz, kimse kimseye terlik atmıycak...

- Fırlatmıycan yani artık... Bu arada daha fazla iri olmayalım artık bence. Ana kız sokağa çıktığımızda gezegenin ağırlık merkezi yerinden oynuyo. Çok abandık ekmeğe... Neyse... Bişi diycem, artık atmıycağına göre o terlikle fazla oynama istersen anne. Valla geriliyorum bak, her an kafama ekleştiricekmişsin gibi.

- Nemnasebet yavrım. Ben yasalara saygılı bir anneyim. Zaten çiğniceksem de "diri olma" kısmını çiğnerim, direk gebertirim seni Sıdıka. Tehtid mi ediyon kız sen beni kaltak, terlik fırlatıyo diye öz ananı mahkeye mi vercen?

- Yok canım, yürürlükteki yasaları hatırlattım sadece. Mer'i kanunlar çerçevesinde... Anne oynama lütfen o terlikle. Ya da atıyosan at. Hani insanın burnuna fiske vurucak gibi yaparlar ama vurmazlar ya, ööle oluyo... Daha beter gerginlik yaşıyo insan.

- Atmıycam ama elimde gezdiricem bööle. Bi itirazın mı var "objekşın" mı diyosun adalete?

- İyi madem duruşmaya ara veriyim bari ben. Odama gidiyorum, kendimi kitliycem...

- İçerdeyken zenciilere dikkat et Sıdıka. Allah kurtarsın yavrım... Ahahah... Gel kız buraya manyak? Niye durduk yere terlik atıyım canım. Meşhur "Türkan Şoray Kanunları" gibi, kendime göre Safiye Saka Kanunlarım var benim. Hakketmeden kimseye fırlatmam o terliği... Kız hakketen, Türkan Şoray Kanunları geçerlidir de mi hala? Öőle torbaynan felan gece yarısı oynamamışlardır inşallah kadıncağızın kanunlarıyla...

- Ehehe... Valla orasını bilemem anne. Yerine Hande Yener Kanunları filan gibi bi şeyi yürürlülüğe koymuş olabilirler...

- Yürümez kız o işler Hande Yener'le felan. Türkan başka karıydı. Allah uzun ömür versin hala da eline su dökebilen çıkmaz... Kız gel otursana, atmıycam terlik filan dedim.

- Ya ne demezsin... İki dakka önce dediğini beş dakka sonra inkar etmek, adaletten sonra ikinci ünlü olduğumuz konu.

- Orası öyle Sıdıka. Maalesef cemiyetimiz balık hafızalı. Başkasının dün ne dediğini diil, kendinin dün nerde olduğunu bile hatırlayamıyo insanlar.

- Sağlıklı bi balığın hafızası bile diil bence. Alzaymırlı bi balığın hafızasından söz ediyoruz burda...

- Gel işte yavrum, ayakta yapma... Otur da yap espirini. Ay yeter Sıdıka, negatifini bana da bulaştırıyosun lan... Kaç gündür, bi huzursuzluk bi tedirginlik. Kim sana durduk yerde terlik atsın Allahın manyağı. Kız bana bak doğru söyle, internetler kısık da ondan mı huzursuzlanıyon sen? Alıştın tebi o telefonla vıjt vıjt oynamaya. Bağımlılık yaptıysa herhal, bünyen arıyo demek ki Sıdıka. Mutfakta Şetaret Halanın gönderdiği kabak çekirdekleri var. Getir ona girişelim, oyalanırsın, internetler aklından çıkar. Hadi kızıma benim.

- Saçmalıyosun ama anne ya. Dünyanın şu halinde tedirgin olmıyım da naapiyim. Tamam evet, kaç gündür öőle içimden içimden sıkılıyorum. Ama naapiyim yani mahalle yanarken saçımımı tarıycam, rosbular gibi...

- Yolarım senin o saçını Sıdıka. Sana öyle ol diyen mi var cadaloz. Yüzün gülsün yeter... Mahalle yanarken şey gibi saçını mı tarasaymışmış...

- O bir deyim...

- Sen deme.

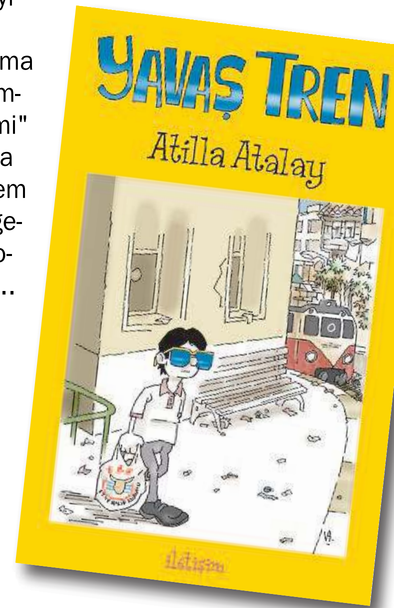
- İyi peki, "çekirdek yiyelim" diyim bari. Peh...

- Bak ama"terlik" diye dırım dırım dırlanıyosun Sıdıka. Az daha uğraşırsan güdümsüz olarak kendi kendine fırlıycak. Güdemiycem artık o terliği ben.

- İyi ama anne ya, şuna baksana üçüncü dünya savaşı gibi bi şeye koşar adım gidiyoruz resmen. İnsanlık, yirminci yüz yılda attığı tüm adımlardan geri dönüyo. Savaş, açlık, terör, karmaşa... Uçaklar düşüyo, elçiler vuruluyo... Sıcak ve soğuk savaş bir arada. Trump ayrı, Putin ayrı bir alem, Avrupa Birliği desen dağıldı dağılıcak sanki. Ortadoğu'ya hiç girmiyorum, giren girdi zaten...

- E ben naapiyim be kızım? Hadi sen konuşmanın sonuna doğru "Yok anam yok bu dünyaya çocuk mocuk getirilmez" diyip mevzuuyu bağlıycan. Ya ben naapiyim? İki tane getirmişim bi kere... Şuna baksana, sabahtan beri moralını düzelticem, güldürücem diye nelikler yapıyorum. Bişi söölicem Sıdıka, dünya ben seni doğururken de iyi diildi yavrum. Dünya hiç bi zaman iyi olmaz; sen iyi ya da kötü olursun. Naabacan? Sevdiğine sarılıcan... Geh... Gel anasının boncuk gözlü kızı... Gel seni bi mıncırıyım... Kız gelsene... Sevicem diyorum, valla terlik atmıycam... Lan... Ay iyice manyak oldu bu da be... Kız dünya bi tek sana mı kötü geri zekalı... Aman iyi sen bilirsin. Az sonra gelirsin ama "Anne anne, tombiklerini seviyi mi" diye... Ozman da ben sevdirmiycem "Dünyanın dengesine moralım bozuluyo" diycem... Görürsün...

Not: Yavaş Tren- Kitapçılarda...

KIZ AYTEN ABLA OTUZ YILLIK EVLİSİNİZ, KOCAN HALA AĞZININ İÇİNE BAKAR... NEDİR BUNUN SIRRI?..
ONUN HUYU ÖYLE, BEN BİŞEY YAPMIYOM...
YATAK MATAK İŞİ DİİL DİYON YANİ...
YOK... İSTERSE VERİYOM O KADAR...
HİÇ HAYIR DEMİYON YANİ...
NE DİYCEM ELİMDE Mİ KALACAK...
E VARMIŞ İŞTE Bİ SIRRI...

VALLA TÜRKBÜKÜNDEKİLERE TAŞ ÇIKARTIRSIN REMZİYE ABLA...
AYOL ÖZEL BÜKÜM VAR, DAHA NE İSTERİM HAYATTAN...

OO BAKIYORUM HAVLULAR ÇARŞAFLAR YIKANMIŞ... AKŞAMKİ ŞARAPLI ROMANTİK YEMEK İŞE YARAMIŞ GALİBA...
NERDEE SERAP ABLA... SINIR YOK Kİ BENİM KUDUZDA... ZIBARANA KADAR İÇTİ, KUSTU, BATIRDI HER YERİ...

BANA HER ŞEYİ ANLATABİLİRSİN... BEN ÇOK SIRCIYIM NERİMAN...
AYOL SEN DAHA KENDİ SIRRINI SAKLAYAMIYOSUN, BENİMKİNİ NASIL SAKLIYCAN?..

AY HİÇ YEMİYO BU ÇOCUK, KAHROLUYORUM VALLA...
ÖÖÖ...TU...
AMAAN NE ÜZÜYON AYOL ELALEMİN KOCASI İÇİN KENDİNİ... BÜYÜYÜNCE EVLENECEK Bİ ZİLLİYLE, SENİ GÖZÜ BİLE GÖRMÜYCEK...

AYY, KAPTIKAÇTI NACİYE İLE GÖZ KOYDUĞU ADAM KARŞILAŞTI...
YAZIK KARISINA YAZIK...

AHA KAPTI VALLA..!
ONDAN HIZLI KOCA KAPANI GÖRMEDİM..!
VVVT...

aksoyezgi@gmail.com
ezgi aksoy

BBW Akımı ve Yepisyeni Fetiş:

Besleyiciler (Feeders) ve Beslenenler (Feedees)

Kimilerine göre herşey mısırın genleriyle oynanmasıyla başladı, kimileri "**Mc Donald's Devrimi**"nden sonra diyor, kimileri tüm yiyecek üretiminin tamamen endüstriyel bir hal almasına bağlıyor, kimileri ise bu endüstriyel yiyeceklerin ve yeme alışkanlıklarının çeşitli yollarla dayatılmasına... Nedenler resmi olarak kesinlik kazanmamış olsa da, netice değişmiyor; tüm dünyada obezite giderek artıyor. Obezite konusunda ise başı ABD çekiyor.

Obezite doktorlarının ve araştırmacılarının ortaya koyduğuna göre, obeziteden en çok kadınlar etkileniyor; çünkü kadınların vücut yapıları kilo alma konusunda daha hevesli. Doktorlar bunu genetik yapıya ve binlerce yıllık evrimin sonuçlarına bağlıyorlar. Son yirmi yıldır kadınlar tombul ya da kilolu olmaktan çıkıp hızla obezite sınırlarını zorlar hale geldiler. Bu oran son on yılda iyiden iyiye arttı. Üstelik bir adet elmanın neredeyse bir adet Mc menüsüne eşit olduğu Amerika'da durum çok daha vahim.

Amerika'da özellikle şehirde yaşayan ve yeni nesil **Fast Food** ürünlerle beslenen kadınlar **BBW** (big beautiful women/büyük ve güzel kadınlar) olarak anılıyorlar. BBW'ler çeşitli alt gruplara mensuplar ve Amerika'da olduğu gibi, başta **İngiltere** olmak üzere, bazı **Avrupa** ülkelerinde de artmaya başladılar. Öte yandan kadınların giderek "büyüyor" olması, elbette bazı sonuçlar doğurdu.

Ayrımcılık ve Şişman Fetişi

İnsan grupları, her nedense bir anda patlak veren sosyal olaylara, insan topluluklarını bedenen ve zihnen etkileyen toplumsal gelişmelere ilk adımda aşırı tepkiler verme eğilimindedirler. Dümdüz giden düzeni rayından çıkarabilecek herhangi bir etken, şiddet oranı yüksek tepkilere neden olur. Vakaları olduğu gibi kabullenenlerin sayısı her zaman en azda seyrederken; büyük kitleler bu yeni vakalara ya aşık oluyor, ya da nefret ediyorlar.

BBW, oluştuğu ilk yıllardan beri bir grup insan tarafından yüksek dozda ayrımcılığa maruz kalıyor. Obez kadınlardan tiksinen, nefret eden, onları insan olarak görmeyen, ölmelerini hatta imha edilmelerini isteyen hatrı sayılır bir kitle var. Onları forum sitelerinde, **youtube**'da ya da **facebook**'ta şişmanları aşağılayan görseller ve metinler paylaşırken görmek mümkün. Elbette sokakta, avm'lerde ya da herhangi bir yerde obez insanları sözlü taciz ederken de.

"Şişman düşmanları" (fat haters) olarak adlandırılabilecek bu grubun en büyük iddiası, obezitenin bir salgına dönüşmüş olması. Obeziteyi tüm dünya nüfusunu tehdit eden, iğrenç bir salgın olarak görüyorlar. Obezite onlar için bir çeşit ucubelik, hatta zombilikten bile kötü. Onlara gre obezlerin büyük çoğunluğu gerizekalı, yaşamayı bile hak etmiyor ve obezler bir an önce ortadan kaldırılmalılar.

Obez düşmanlarının büyük çoğunluğu obezitenin reel nedenleri ile hiç ilgilenmiyor bile. Endüstriyel yiyecek politikaları sonucunda ortaya çıkan mağdurlar olan obezleri (obezlerin anladığımız anlamda mağdurluğunu reddeden ve pozitif ayrımcılığa karşı topluluklar da var), nefretle gaz odalarında yakabilirler. Bu işin bir boyutu. Bir de BBW'yi giderek büyük bir fetişe döüştüren bir topluluk var ki, bu pek de yeni sayılmaz.

BBW ve "Body Horror"*

Cinsel fetiş basitçe, sadece bir nesneye ya da bir insan tipine duyulan yoğun ilgi, ondan tahrik olma ve sadece onunla birlikte olma isteği olarak tanımlanabilir. Türkiye'de çok rastlanmasa da, Avrupa ve Amerika'da çeşitli fetişlere sahip grupların oluşturdukları ve alt-kültür içinde var oldukları sosyal toplulukları var. Bunlardan biri de BBW hayranları.

Bu topluluklarda sadece şişman kadınlardan hoşlanan, tahrik olan insanlar bir arya geliyor, fantezilerini ve deneyimlerini paylaşıyorlar. Bu gruplar son yıllarda giderek artıyor ve alt-kültürün daha etkin dinamiklerinden biri haline geliyorlar.

Yine Türkiye'de pek görmediğimiz gibi, bu tür özel ilgiler ve fetişler, sınıfsal değil de seksüel olan alt-kültür yaşam biçimleri olarak; Amerika ve Avrupa'da oldukça fazla zamandır, oldukça fazla görülüyorlar. Bu sınıfsal değil, cinsel örgütlenme hareketlerini politik bir alana çekenler de yok değil.

Aslında ABD ve İngiltere'de neredeyse örgütlü halde ortaya çıkan şişman düşmanları, insan vücuduna yabancılaşmanın getirdiği bir korkuyla hareket ediyorlar. Aynı eşcinsel nefreti, homofobi gibi; ya da zenci nefreti, ırkçılık gibi aynı temelden besleniyorlar. Bu tür ayrımcı ve ırkçı düşünce sistemlerinin temelinde, bir gün onlara benzeme korkusu vardır. İşte bu nedenle bir grup BBW aktivisti şişmanlığın kabullenilmesi, korku faktörü olmaktan kurtarılması için sosyal kampanyalar yürütmeye başladılar.

Kira Nerusskaya, şişmanlığın toplumsal ayrımcılığın pençesinden kurtulması için çalışan aktivistlerden biri. Özellikle şişman ve obezlerle ilgili pozitif ayrımcılık hareketlerine karşı savaş veriyor ve acımayla karışık mesafeli bir kabullenme yerine, dostluk önerisinde bulunuyor.

Dileyenler **Fullbeautyproject.com** gibi projeleri inceleyebilirler. Full beauty project gibi, pekçok proje var ve bu projelerle fotoğraf sanatçıları yaşanmakta olan değişimi, bütün çıplaklığı ile ortaya koyuyor ve insanları ayrımcılıktan uzaklaştırmak için çabalıyorlar. Çünkü obezlere yaklaşımın normalleşmemesi ya daha büyük ayrımcılıklar doğuruyor, ya da daha derin ve tehlikeli fetişler. Çok mazisi olmayan Feederism de bunlardan biri ve belki de en ürkütücüsü.

**Body Horror: İnsan vücudunun çeşitli kimyasal, sosyolojik ya da felsefi etkilerle başkalaşması sonucunda bireyin vücuduna yabancılaşması ve vucüdundan korkması*

Yeni Bir BDSM Role Playing: Feederism (Besicilik)

Federism, yeni bir fetiş olarak kısa süre önce su yüzüne çıktı (4-5 yıl gibi bir mazisi var). **Feederism** ya da türkçe adı ile "besleyicilik", dominant kişiler tarafından icra ediliyor. Bu kişilere de **feeders** yani besleyicler deniyor.

Feeder'lar, kendisinin beslenmesine gönüllü olan "**feedee**"lerle (beslenen) iletişime geçiyorlar ve aralarında bir tür **köle – efendi** ilişkisi başlıyor. Gönüllü feedee'lerin büyük çoğunluğu zaten obez ya da kilolu kadınlar. Feeder'lar seçtikleri feedee'nin tüm beslenme alışkanlıklarını kontrol emeye başlıyorlar. Feedee'lerin ne yiyeceklerine ve ne kadar yiyeceklerine feeder'lar karar veriyor. Amaç ise feedee'lerin mümkün olduğunca şişmanlaması. Bu sürece de **gaining** yani kilo alma adı veriliyor. Bu ilişki içinde bulundukları süre içinde (2-3 yıl gibi) yaklaşık olarak 50-75 kilo daha almış feedee'ler var.

Feederism çoktan alt-kültürler sınıfında yerini aldı. Feeder'ların ve feedee'lerin bir araya geldiği pekçok internet sitesi ve topluluk var. Bu topluluklarda feeder'larla feedee'ler eşleşiyor ve gaining vuku bulmaya başlıyor. Başka bir deyişle, **Hansel ve Gratel** masalında kötü cadının icra ettiğini feeder'lar icra ediyor ve feedee olan kadınlar, fast food yiyeceklerle şişmanlatılıyor.

Federism'de prensipte bir üst sınır yok. Fetişin en büyük tutkunlarının en uç fantazisi, kadınların yataktan çıkamayacak kadar şişmanlamaları ve tüm hayati ihtiyaçları için feeder'lara bağımlı olmaları. Hatta sonucunda da ölmeleri...

Feeder'ların ya da feedee'lerin yayın yaptığı internet sitelerinde **voyurizm** elemanlarına rastlamak mümkün. Şişmanlatılan kadınların günlük hayatları, siteye giren şişman fetişi tutkunları tarafından gözetlenebildiği gibi, paralı üyelere özel "**zorla besleme seansları**" da düzenleniyor. En büyük akım, **milk shake** gibi kalorisi tavan yapmış içeceklerin litrelerce içirilmesi olarak vuku buluyor.

Öte yandan önündeki dev porsiyonlardaki yiyecekleri yerken mastürbasyon yapan çıplak şişman kadınlara ait görüntüler de izlenebiliyor. Ayrıca çoğu feeder için kadınların beslenmesi eylemi, doğrudan cinsellikle eş değer tutuluyor. Feedee'lerin göbekleri genişledikçe genişliyor, bel çevreleri yağlanıyor ve feeder'lar bundan cinsel haz alıyorlar.

Feederism akımı içinde, bel ve göbek fetişi de ayrı bir başlık. Hatta bu nedenle özellikle göbek büyüten yiyeceklerle feedee'lerini besleyen feeder'lar da var. Sonuçta göbekleri dizlerine kadar sarkmış hantal kadınlar, günde 9 bin ila 15 bin kalori arasında beslenmeye devam ediliyorlar ve feederism fetişi büyüdükçe büyüyor.

Goddess Patty, bilinen en şişman feedee. Yaklaşık olarak 280 kg geliyor ve bütün hayatını oğluna bağımlı olarak sürdürüyor. Patty'nin kendine ait bir web sitesi var. Bu siteye üye olanlar, belirli bir ücret karşılığında Patty ile chat yapabiliyorlar. Ayrıca özel sorular sormak isterlerse yine para ödemek durumundalar. Patty'nin sunduğu bir diğer hizmet de, randevu verdiği bazı erkeklerin üstüne oturması. Patty'den randevu alan erkekler Patty'nin evine gidiyor ve Patty bu erkeklerin üzerine dayanabildikleri süre boyunca oturuyor.

My Big Fat Fetish, bu konuda yapılmış bir belgesel. İlgilenler youtube üzerinden izleyebilirler (türkçe altyazı mevcut değil).

"Kadın Hormonlama" Fetişi

Kaynağını Amerika'da bulan ve oradan belki de ortak dil sebebi ile önce İngiltere'ye ve pekçok Avrupa ülkesine yayılan feederism akımı, zararsız bir fetiş ve yaşam biçimi olmaktan çok, bir istismar biçimi olmaya başladı. Bir zamanlar iparatorluk döneminde Çin'de ortaya çıkmış olan **ayak bağlama fetişi** gibi, neticede kadınların hayatı kısıtlanıyor ve hatta durmayanlarda sonuç ölüm bile olabiliyor. Kayıtlarda feederism yüzünden ölen bir kadın belirtilmemiş. Ancak bu asla olmayacağı anlamına da gelmiyor.

Bu tür derin içsel eğilimler ve varolma biçimleri söz konusu olduğunda, esas alınması gereken aslında iki tarafın da rızası olup olmadığıdır. Örneğin geçtiğimiz yüzyıl içinde Almanya'da cereyan eden bir hadise vardır. **Armin Meiwes**, gazeteye ilan verir: "**yenilmek üzere besili erkek arıyorum**". Bu ilana **Bernd Jürgen Brandes** cevap verir. İkili buluşular ve olay gerçekleşir. Sonuçta Brandes hayatını kaybeder. Almanya yasalarında insan yemek bir suç olarak tanımlanmadığından, Meiwes önce ceza almaz. Ancak sonradan cezalandırılarak cezaevine konulur. Meiwes – Brandes davası, olay gönüllü cereyan ettiğinden hala tartışılıyor.

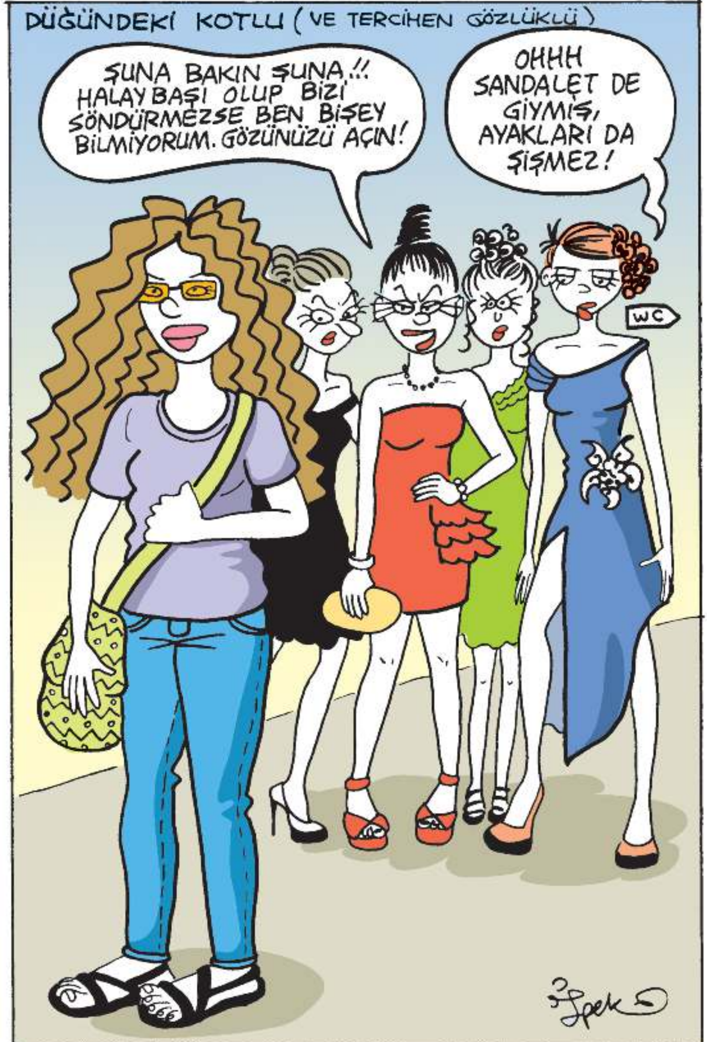
Feederism prensipte bu olayla eş değer tutulabilir. Ancak fast food kültürünün karşı konulmaz bir cazibe ile ortalıkta salındığı ve genç kadınların giderek şişmanladığı bir dünyada, zayıflamaktansa şişmanlama yolunu seçebilecek onlarca kadının ortaya çıkabileceği gerçeği göz önüne alınırsa; henüz 18 – 19 yaşında 150 kg gelen feedee'ler artmaya devam edecek gibi gözüküyor.

HEDİYENİ BEĞENMEDİN Mİ DEYZİ ??
YOO BEĞENDİM... NERDEN ÇIKARDIN ?
KUYRUĞUNU SALLAMADIN !!

ŞURDAN Bİ KÜÇÜK ALIR MISINIZ ?!
BÜYÜK 2 LİRA KÜÇÜK 1 LİRA

1
Bİ YERDE OTURUP Bİ ÇAY İÇSEYDİK !!
İCAT ÇIKARMA EVDE ÇAY MI YOK !!

2
O DA EVDE VAR !! GİDİNCE DOYA DOYA BAKARSIN !.. HİŞŞT !!

DÜĞÜNDEKİ KOTLU (VE TERCİHEN GÖZLÜKLÜ)
ŞUNA BAKIN ŞUNA !! HALAY BAŞI OLUP BİZİ SÖNDÜRMEZSE BEN BİŞEY BİLMİYORUM. GÖZÜNÜZÜ AÇIN!
OHHH SANDALET DE GİYMİŞ, AYAKLARI DA ŞİŞMEZ!
WC
İpek

Defne İşcen

ANNEE... BÖYLE NASIL SAÇIM?
İYİ.

YOK YOK, PEKİ BÖYLE, İYİ Mİ? Bİ BAKSANA.
İYİ.

TAMAM SON, BU NASIL?

KIZIM GİT BAŞIMDAN, DÜNYA İŞİM VAR. ÖR ÇIK İŞTE AAA!

PEKİ BU?
AAAAA!
CARTT

EVET, EVET BUU... CANIM ANNEM SAĞOL...

EX'TENTANELER

raziyeicoglu@gmail.com

● Bu dünyada bir **EX**'i sevmeyeceksin, bir de **EX**'i seveni...

● Bilgisayarın yerine başka bir cihaz koyduğunuzda, dalgınlıkla aynı mausu kullanmaya çalışırsınız ya, hani çalışmaz.. işte yeni sevgiliye **EX sevgili** gibi davranmaya çalışmak öyle bir şey..

● Kavanoz kapağı açmaya çalışırken nice delikanlının heder olduğu şu alemde kavanoz kapağı açamayan **EX** koca almışlığım var.

● Titiz bir ev kadını olmalısın ki, **EX**'i bardak altlığı kullanmaya mecbur edesin, sehpada, masada bardak izi bırakmasın. **EX**'ten geriye hiçbir **anı izi** kalmasın...

● Tv dizide kızın babası diyor ki; **"Ağlamayan adamdan korkmayacaksın"**.. Ağlayan adam olmasına rağmen en korkulacak adam olması ile, EX yine bütün tezleri antitez çıkardı.

● Bazı **EX**'lerin uyguladığı şiddet, cılız sivrisinek ısırması gibidir. Isırırken hissetmezsin, sonrasında ısırılan yer sürekli kaşınır, yara olur, kabuk bağlar.

● EX'in bana para vererek kendisi için para biriktirdiğini anladığımda, artık aldatılmış, boşanmış, kilidi kırılarak içi boşaltılmış bir teneke kumbara gibi beş parasızdım.

● Erkeklerin çok büyük bir halt işlediğinde aldığı mücevver hediyesini bile almamıştı **EX** aldattığında.. Pazardan alınan plastik servis kaşıkları olan salata kasesi evliliği aldatma kamuflajımızdı...

● **"Seni bir değil, iki değil, üç değil, defalarca aldattım"** diyen EX'ten evin anahtarlarını alarak yollamak yerine, mahkemede şiddetli geçimsizlik damgası yiyerek ve üstüne ilaveten evin yarı parasını vererek ayrılan nadide kerizlerdenim konu komşumun nazâriyatında...

● Bütün EX'ler başlı başına bir **hayal kırıklığı**dır.

PAPARAZZİYE

EVLENSEL MESELELER

● Evlilik; **"bıktım bu adamdan"** diyerek yürütülen bir aile kurgusudur..

● Evlilikler hep ikiye ayrılır...

KADIN YANIM

● Eski mahalleden bir komşu teyzeyi 20 yıl sonra görüyorum, elini öpüyorum, onun ilk cümlesi **"kilo almışsın"** oluyor. Halbuki o kendisi neler neler almış, kilo üstüne kilo almış, tansiyon, şeker, baston almış, ama küçüktüm, çok zayıf çocuktum, büyüdüm fark etmiyor, yine de öyle diyor işte...

ANANELER

● Büyüdüğün halde, halâ sokakta olduğunda annen endişeleniyorsa, merak ediyorsa, şayet annen paranoyak değilse, demek ki memlekette durum çok kötüdür...

SANAL TEPİK

● Olaylar yüzünden feyzbuuk ismine eklenen isimlerden profil ismi "" gibi iyice uzadı, uzuyor, daha da uzayacağa gidiyor...

● İntihar ederken **"bu senin için üzülecek, şu arkadaşın seni özleyecek "** butonu gözükmüyor mu Acaba? Bu kadar sanal alem bağımlısı iken gerçekten hayat ile hesabı kapatırken de böyle bir şey olmalı. Feyzbuuk bile hesap silmeyi bırak, 7 gün sanal hesabını dondurmak istesen listedekileri göstererek bunlar üzülecek diyor. Hem de hiç tanımadığın kişiler...

● Çok sıkı takiplediğimiz sanal alemde bile hiç iyi bir şeyler olmuyor ki, gerçek alemde nasıl olsun? Sanalı bu ise gerçeği nedir Acaba?

SOKAK TEPİK

● Toplu taşıma araçlarında, parklarda, bahçelerde, kadın günlerinde, sahillerde, yollarda, hastanede, aile içinde herkes sanki iki kişi gibi.. Sürekli mobil telefonlarla konuşuyorlar. Sokaklarda kendi kendine konuşanlarla dolu bir kalabalık var sanki..

● Cep melodi diyemeyeceğim, cep telefon çalar sesini ezan okuyan ses yapmış. Hastane koridorlarında beklerken sürekli arandı ve çaldı. Ve her seferinde biri mefta oldu da selâsı okunuyor hissiyatı ile yoğun acil hastaların hepsi hastalık hastası oldu...

EKRAN TEPİK

● Dizilerde o kadar çok ölüp diriliyorlar ki, 23 yıl önce ölen dedem gelse hiç şaşırmayacağım...

● Ekranlarda **yalan** haberlerden daha da fazla **hayal** haberler var.

● Dizide artiz kitap okuyor, okuma mesajı veriyor, ama biz dizi izliyoruz ve halâ izliyoruz. Bitince gidip yatıyoruz, yarın yine kitap okuyan artizli dizi izliyoruz. Hiç okumaya vakit bulamıyoruz..

TEHLİKELİ İLİŞKİLER

Ramize Erer

ÖYLE UZAKTAN UZAKTAĞAAN HİÇ KONUŞMADAN NASIL DA BAĞLADIN BENİ! HANİ BİR GELDİN BİR KAYBOLDUN ESRARLI MAĞRURDUN AKLIMA SARDIM SENİ! AKLIMA SARDIM SENİ...

Dilber Abi ile

Platoniğe mektuplar

Sevgili Dilber Abi, ben bir bankada memur olarak çalışıyorum. 27 yaşındayım. Oldukça güzel ve bakımlı bir genç kızım. Etrafımda dolanan onlarca erkek var ama ben de platonik aşkın ağına düşmüş bir zavallıyım. Ben şefime aşığım. Şefim Eşref 33 yaşlarında bekar yalnız yaşayan biri. Duygularımı belli edemiyorum çünkü gurur yapıyorum ya reddedilirsem diye korkuyorum. O da bana karşı ilgili, şakalaşıyoruz ama o herkese karşı öyle gibi geliyor. Bazen beraber arşive iniyoruz. Başbaşa kalabildiğimiz tek yer arşiv. Geçen gün masasına gitmiştim serçe parmaklarımız birbirine değdi. 5 saniyelik bir şeydi ama sanki bütün bankadakiler sustu dünya durdu o anda. Kışın sarı bir kazak giymiştim Eşref çok yakışmış dedi diye haftada 2-3 giymekten kazak eridi desem inanır mısınız. Öğrendiğime göre hayatında kimse yokmuş. Bir banka yemeği sonrası topluca evine gitmiştik. Hemen banyoya girdim tek diş fırçası vardı. Kadına ait ne bi krem ne başka bişey yoktu. Çaktırmadan odasına baktım kirli çoraplarını yerde görünce acayip mutlu oldum ayrıca yatağın kenarına atılmış kirli boxerı görünce dünyalar benim oldu. Kirli bir donu görünce bu kadar sevineceğime rüyamda görsem inanmazdım. Bunlar hayatında bir kadın olmadığının kanıtlarıydı. Sabahları günaydın diye mesaj atıyorum sonuna da smile koyuyorum o başta koymuyordu sonra 2-3 paragraflı smile'lar koymaya başladı. Bilmem ki o da bana karşı bir şeyler mi hissetmeye başladı.

Rumuz: Ana kasa

Sevgili Ana kasa, doğru yoldasın.. Kazağının eridiğine inanırım. 15-20 tane sarı kazak alarak bu sorunu çözebilirsin. Smile konusunda haklısın 2-3 paragraflı smile onun da boş olmadığının göstergesi gibi değil gibi.

Öncelikle derginize bayıldığımı belirtmek isterim. Yüreğinize kaleminize sağlık Dilber abim. Abilerin abisi Ben 42 yaşında bir ev kızıyım ve ben de yengemin kızına aşığım. Birkaç tane erkek arkadaşım oldu ama pek uzun sürmedi, isteyenlerim de oldu hiçbirini istemedim. Bir bayram tatilinde yengemlere gitmiştik, sohbet muhabbet derken laf uzadı, geç bir saat olunca da yatıya kalmamız için ısrar ettiler. Ev kalabalık yatak sayısı ise sınırlıydı. Biz de yengemin kızı Nursaç ile beraber aynı yatakta yatmak zorunda kaldık. O gece olanlar oldu. Ben Nursaç'a karşı daha önce hiç kimseye beslemediğim duygular beslediğimi anladım. Sabaha kadar gözümü yummadım ve Nursaç'ı izledim. Arada yastığa akan salyalarını sildim. O geceden sonra Nursaçla neredeyse hergün görüşüyoruz. Face'de ekleştik. Reelde görüşmezsek Face'de konuşuyoruz. Duvarında beğenilmedik tek bir fotoğraf, video, özlü söz bırakmadım. Hatta dün Emir'den Sudan Sebep şarkısını paylaştı. Beğenip kalp koydum, şarkının sözleri bana bir işaret verir gibiydi. Haftaya beni ağda yapmaya çağırdı. Çok heyecanlıyım. Ne yapmalıyım?

Rumuz: GEL GEL GEL GÜZELİM, GEL GEL ACIMAYACAK

Ağda mı? Enteresan.. Bence ona hediye olarak bir epilasyon aleti alarak başlamalısın.. Seviyorsan git konuş bence..

Merhaba Dilber beyciğim, Koruncak beldesinden kucak dolusu sevgiler selamlar.. Ben beldemizdeki tren istasyonundaki makasçıya aşığım. Trene binip inip inip binip, indi bindi yapmaktan kurudum. Kendim overlokçuyum. Kendi maaşımı bitirip babamın 3 aylığı emiyorum yine de trene para yetiştiremiyorum. Geçen gün rayların arasında dolaşırken mahsus ayağım tökezlemiş gibi yapıp düştüm. Hiç oralı bile olmadı. Sonra dikkatini çekebilmek için raylara uzandım. Bana mısın demedi. Ancak 45 dakika sonra tren gelirayak ablaaa kalk öleceksin gibi bir şey duydum onu da trenin düdüğünden net olarak duymadım. Acaba abla değil de bla bla bla demiş olabilir mi diye düşünmeden edemiyorum. Belki de aba dedi. Sesli düşünüyorum abadan türetiyorum abayı yaktım bile demiş olabilir. Sizce nedir durum?

Rumuz: TREN, ÖPSÜN BENİ ZEKÜMREN

Sevgili Tren, Öpsün Seni Zekümren, ilk yapacağın şey abonman almak olsun. Makasçıya gelince, abla da demiş olabilir, aba da olabilir, bla bla bla da olabilir. Makasçıların ne diyeceği hiç belli olmaz.

Platonik aşkınızı yazın, içinizde kalmasın dilberabi@gmail.com

M.

zekiye zümrüt

80'li yılların sonu ve biz ailecek Avustralya'da yaşıyoruz. Hemen İngilizce öğrenmiş ve anadilim olan Türkçeyi aynı hızla unutmuşum. Küçük bir aileyiz sadece iki kız kardeş. Ablamla aramda on yaş var ve o benim gözümde uzun sarı saçları ile tam bir kadın. Odasının tüm duvarları Smash hits müzik dergisinden çıkan posterlerle kaplı. Benim odamın duvarları ise bomboş. Aslında herhangi bir sanatçının hayranı olmak için bile daha çok küçüğüm. Ama Madonna ve Micheal Jackson'ı tanıyorum. Özellikle Madonna'nın "True Blue" ve "Who's that girl?" şarkılarını ezbere biliyorum. Arada ablamın liseden arkadaşları geliyor ve dans koreografileri hazırlıyorlar. Ama benim katılmama imkan yok; benden çok uzunlar, hatta dev gibiler. Türkiye'ye döndüğümüzde bu sefer ben arkadaşlarıma Madonna'nın "Fever" adlı şarkısını canlandırıyorum. Dolayısıyla bu şarkıların bende yeri bir ayrı. Madonna her ne kadar vahşi kapitalizmi savunur gibi "Ben maddiyatçı bir kızım" diye bağırsa da onu bir dansçı olarak beğeniyorum. Zaten kariyerinin başında, ilk New York'a gittiğinde dansçı olmak istemiş. Zaman zaman dans ederken seksi çok mu kullanıyor diye düşünsem de, dansın zaten seksi bir şey olduğu aklıma geliyor. Hatta belki Woody Allen'ın seks için dediği dans için de geçerlidir. "Seks ne kadar pis ve yaramaz ise o kadar iyidir." Belki dans da ne kadar seksi olursa, o kadar eğlencelidir. Bende Madonna'yı bir kere olsun sahnede dans ederken seyretmek istiyordum. Peki niye bunca yıl Türkiye'ye hiç gelmemişti?

Müslümanlar'dan mı çekiniyordu? Zaten artık Micheal da ölmüştü ve geriye bir tek Madonna kalmıştı. Derken geleceğini duyduk. İnanılır gibi değildi. Fakat biletler hem pahalıydı, hem de hemen tükenmişti. Konserin olacağı gün hamile bir arkadaşım ile sahilde sakin sakin yürüyorduk. Birden konserin o gün olduğunu farkettim. Etrafımızdaki herkes biletlerini almış, erkenden konsere gidiyordu. Arkadaşım bebek beklediği için gidemiyordu, peki ya ben? Hamile bile değildim... Bunun üzerine ne yapıp edip akşam konsere gideyim diye karar verdim. Bileti olmayan başka bir arkadaşımla son dakika ucuz bilet bulmaya çalışacaktık.

Fotokopi Bilet Metro ile 20:30'a doğru Seyrantepe'ye gittim. Vagonlar konsere gidenlerle doluydu. Bileti olanlar da vardı, benim gibi olmayanlar da. Madonna'yı dinlemeyen ve bu sebeple evine gidenler de vardı. Metrodan tam stadın kapısına çıktığımda baktım ki etrafta kimsecikler yok. Herkes çoktan içeri girmişti ve havada bir sertlik vardı. Dışarıda bir tek karaborsacılar, son anda bilet almaya çalışan bir kaç kişi ve güvenlik görevlileri kalmıştı. Şansa hemen arkadaşımı ve onun beraber geldiği grubu gördüm. Tanıdık karaborsacılarla pazarlık ediyorlardı. Bir an önce içeri girip önlere doğru ilerlemek istiyordum. Fakat tribün, saha içi, A kapı, B kapı bir sürü değişik bilet vardı. Umduğumdan daha karmaşıktı her şey ve konser başlamak üzereydi. O sırada bir grup tanıdık ve biletsiz insan daha geldi. Bir an panik oldum ve tek başıma hareket etmeye karar verdim. Gruptan ayrıldım ve tek başıma bir karaborsacıyla pazarlığa başladım. Benden 300 lira istedi. Bir laf kalabalığı ve alavera dönüyor gibiydi. 170 liraya anlaştık. Son 20 lirayı verirken tereddüt etsem de sezgilerimi dinlemedim. İlk güvenlik kapısından bileti gösterip geçtim. Sonra diğer kapıya geldiğimde bileti okutmam gerekiyordu ama bilet kullanılmış çıktı. Öylece tek başıma dışarda kaldım. Fena kazıklanmıştım. Görevlilere durumu anlatsam da yapabilecekleri hiçbir şey olmadığını söylediler. Büyük bir kalabalığa işaret edip onların da aynı durumda olduğunu belirttiler. Tam bir kabustu. Fotokopi bir bilet aldığıma inanamıyordum. Sanki Türkler olarak her şeyin fotokopisini çektiğimizi bilmiyordum. Bu sırada Madonna sahnede artık bilmem kaçıncı şarkısını söylüyor ve insanlar deli gibi bağırıyordu. Değişik kapılara gidip yalvardım. Kimse gözümün yaşına bakmadı. Bir ara turnikelerin üzerinden atlayıp içeri kaçmaya çalışsam da güvenlik beni dışarı çıkardı. İçerdeki arkadaşlarımı aradım. Geride bıraktığım arkadaşım bile son anda biletix'ten resmi bir bilet alıp içeri girmişti. Onlardan hiç ayrılmamalıydım, ne kadar kafasızım diye kendime çok kızdım.

Loca Derken bir adam bana yaklaştı ve locada bir bileti olduğunu söyledi. Beni sahte bilet alırken de görmüş, acımıştı. Beraber G kapısının locasına doğru koştuk. Bu sefer bileti okutup tam içeri girmeden bir kuruş bile vermeyecektim. Benden 400 lira istedi, paramın olmadığını ve en fazla 100 daha verebileceğimi söyledim. Anlaştık ve içeri girdim. Loca fena bir yere benzemiyordu. Garsonlar ellerinde tepsilerle meyve servisi yapıyorlardı. Çilekler havada uçuyordu. Bir kapıdan içeri doğru daldım. Herkes güzel güzel oturuyordu. Fakat sahne çok uzaktı ve Madonna küçücük görünüyordu. İnebildiğim kadar aşağı inip boş bir yere oturdum. Bir süre buradan konseri seyrettim. Sonra böyle hiç tadı olmadığına karar verip kalabalığın içine doğru indim. Fakat şimdi de insanların arasında sıkışıp kalmıştım. Derken önümde bir adam "tuvaletten dönüyorum" diyor ve ön tarafa doğru ilerliyordu. Ambulansın arkasına takılır gibi arkasına takıldım. İnsanlar onun kız arkadaşı olduğumu zannediyor, tüm konuşmayı o yapıyor ben de hemen arkasında açtığı yoldan ilerliyordum. Dönüp baksa "sen kimsin" derdi herhalde... Bir noktada koptuk ve ben de aynı yalanı söyleyip biraz daha öne doğru ilerledim. İnsanlar bana haklı olarak kötü kötü bakıyordu. Derken önlerde üniversiteden tanıdığım bazı tipleri gördüm. Fakat aynı anda karşıma bir barikat ve güvenlik görevlisi çıktı. Ona da tuvaletten arkadaşlarımın yanına dönmeye çalıştığımı söyledim. Kaybolmuş kız numarası başarılı olmuş olmalı ki, adam bana onun adını verirsem yan kapıdan geçebileceğimi söyledi. Yaptıklarımdan gurur duymuyorum ama Madonna da her zaman İstanbul'a gelmiyordu...

VIP Güvenlik görevlisinin adını verip onun beni gönderdiğini söyledim; yemedi. Derken bir anda o güvenlik görevlisi belirdi ve beni geçirdi. Çok sevinmiştim. Adamı facebook'tan ekleyeyim de tekrar tekrar teşekkür edeyim diye düşündüm. Ne de olsa adını soyadını bir güzel ezberlemiştim. Bu yer oldukça ferahtı. Sosyetik dergilerden bir kaç isim gözüme çarptı. Gülben Ergen de uzun sarı saçlarına rasta yaptırmış, önlerde dans etmekteydi. Böylelikle buranın VIP olduğundan emin oldum. Sahnenin ortasına doğru ilerledim ve konseri seyretmeye başladım. Ama VIP'de olmama rağmen hiç keyfim yoktu... Aklım çöpe attığım 170 lira ve sattığım arkadaşlarımdaydı. Tek başıma VIP'de olmanın ne anlamı vardı? Neyse Madonna'yı bayağı yakından görmüş oldum. Çok zayıflamıştı. Yine de hala güzel dans ediyordu. Bir ara yine sağolsun bize meme ucunu gösterdi. Dansçıları da dünyanın dört bir yanından gelmiş olmalıydı.

Midye Dolma Konser bitince ortalık yine karıştı. İzdahamdan kendimi merdivenlerden tırmanarak zor kurtardım. Metroyla Taksime giderken hala konserin dedikodusunu yapacak kimsem yoktu. Telefon kulübesinden arkadaşlarımı aradım. O sırada karşımda karanlık bir kuytuda Madonna maskeli bir adam bana bakarak

işiyordu. Arkadaşlarım Tünel'de bir bardaydı. Keyfim olmadığı için eve gitsem daha iyi olacağını düşündüm, ama karnım çok açtı. Çiçek Pasajı'nda satılan sıcak midye dolmalara doğru koşmaya başladım. Midye yerken başımdan geçenleri orada çalışan arkadaşlara anlattım. Giden 170 lirama üzüldüler ve bana fazladan midye dolma ısmarladılar. Derken bir baktım Madonna'nın bir grup dansçısı sokaklarda bağırış çığırış koşturuyor. Tam arkalarından koşacaktım ki arkadaşım beni beklediği bara girmezler mi? Onlarla tanışmalıyım diye düşündüm. Zenci dansçı kıza nereli olduğunu sordum ve soğuk bir tavırla "Los Angeles" dedi. Ya konser sebebiyle ya da onlar orada diye sürekli Madonna çalıyordu. Bu durumdan sıkılıyor olmalılar diye içimden geçirdim. Daha sonra dışarda başka bir dansçı ile karşılaştım. Bu çocuk Hawaii'liydi ve daha sıcak kanlıydı. Ona "bir dansçı Madonna ile dans edecek seviyeye nasıl gelir?" diye sordum. Bana turne zamanları casting yapıldığından ve öylelikle seçildiklerini anlattı. Bir film için yapılan oyuncu seçimi gibiydi. "Peki 'O' mu sizi seçiyor?" diye sordum. "Evet 'O' " dedi. Sonra onları İstanbul'da en sevdiğim gece kulübe davet ettim. Türk bir rehberleri olup olmadığını sordum. Yanlarında kimse yoktu. Onun üzerine bu işe ben soyundum.

Paparazzi Madonna'ya aralarında "M." dediklerini farkettim. Oradan hep beraber çıktık. M'in saçını yapan Andy, bir gay kulüp araştırmış ve ısrarla oraya gitmek istiyordu. Hawaii'li dansçı Pono da gay olduğunu fakat illa gay bara değil, daha çok benim onları götürmek istediğim yere gitmek istiyordu. M ile kim daha eskiyse onun dediği oluyor heralde diye düşündüm. Bir yandan köşede çalgıcılar ve Paparazziler onları bekliyordu. Dansçılardan biri kamerayı itmiş ve sonra basıp gitmişti. Yönetimden bir kız bayağı panik oldu, taksilere binildi, sonra inildi, arkadaşlarını orda bırakıp bırakmama konusunda karar veremediler. En sonunda İstiklal'e doğru yürümeye başladık. Paparazzer peşimizi bırakmıyordu. Ben bir noktada televizyonda gördüğüm gibi kafamı hırkamla örttüm. Zenci kız da beni taklit etti. Türkçe bilmiyor gibi davranıyordum, ama nasılsa Türk olduğumu anladılar. Israrla yorum yapmamı istediler, ve bir şey söylersem gideceklerini söylediler. Bunun üzerine mikrofonlara konuştum: "Madonna'nın dansçıları bize saldırdı bu konuda ne düşünüyorsunuz?" dediler. Ben de "Siz de onlara saldırdınız, geldiklerine pişman edeceksiniz" dedim ve gittiler. Herkes çok sevindi. Fakat içlerinden bir kız (Madonna'nın yüz uzmanı) "Parmağıma tecavüz ettiler" diye bağırıyordu. Eyvah her şeyi abartan arıza Amerikalılar'a çattım diye korktum. Andy hala elinde IPhone ile Zambak sokaktaki Gay barı arıyordu. Nihayet orayı bulduk ama kapalıydı. Bunun üzerine onları en sevdiğim bara götürdüm.

Mini Müzikol Yeni gittiğimiz mekanı çok beğendiler, çok kalabalık değildi ve çok iyi müzik çalıyordu. Ve sonra orayı resmen dağıttılar, hepsi ayrı bir köşede deli gibi dans ediyordu. Zenci kız üstünü çıkardı. Herkes biraz soyundu. Kendimi çılgın bir Madonna klibinde gibi hissettim. Ben de bir masanın üstüne çıkıp onlara kendi dans hareketlerimi gösterdim. Belki ertesi gün beni Madonna'ya methederler, o da benimle tanışmak ister diye hayal kuruyordum. Peki ben bu dans hareketlerini nereden öğrenmiştim? O sırada bir kuşak olarak hepimizin biraz da Madonna'dan dans etmeyi öğrendiğimizi fark ettim. Şimdi onun dansçılarıyla dans etmek gerçekten çok zevkliydi. Bir anda Istanbul'da benim misafirim olmuşlardı ve onlarla sadece kendime özel bir partideydim. Müzik bitene kadar dans ettik. Derken gitme vakti geldi ve oradan tek başıma ayrılmak istemedim. Pono Çırağan'da onlarla kalabileceğimi söyledi. Artık kendimi iyice ekipten biri gibi zannediyordum. Hep beraber Çırağan'a gittik. Belki ertesi gün beni Madonna ile tanıştırırlardı ve onlarla yola devam ederdim ...

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

Foto: Feyhan Güver

Özlem Kantark

Foto: Ramize Erer

Arzu -Şule - Kaan

Foto: Feyhan Güver

Damla Aybat

Foto: Sibel Bozkurt

Hediye Demiray

Foto: Feyhan Güver

Serkan Acar

Foto: Zehra Ömeroğlu

Hediye - Deniz Demiray

Foto: Fatima Y.E.

Ateş - Hilal

Foto: Zehra Ömeroğlu

Hale - Doruk - Güneş Sezer

Foto: Feyhan Güver

Hilal Kenar

“Biz gülüyor muyuz” Tadında Kolombiya İsyanı!

FAKİRE EKMEK YOKSA, ZENGİNE HUZUR YOK!..

Ezgi Aksoy

Sloganların, slogan cümlelerinin afili birer kitap ifadesi, romantik şarkı sözü ya da reklam kampanyası olarak hayatımıza katıldığı bir dönemdeyiz. Küresel bir durum bu. Bizle bir ilgisi yok. Kendi gücüne yabancılaşmış nesillerin düştüğü bir karartma hali gibi bir şey. Ama küresel bir kıpırdanma da yok değil. Her nesil en az bir kere isyanı tadıyor. Zamanın ruhu işte. Ya da insanlık çağının sonuna yaklaşırken, perde kapanmadan önce çalan son melodi. Ama hiçbir şey, güdümlü bir ok gibi kolektifin zihin süzgecinden fırlayan nokta atışlı bir sloganın büyüteceği devrimden daha güçlü değildir.

“Ama hiçbir şey, güdümlü bir ok gibi kolektifin zihin süzgecinden fırlayan nokta atışlı bir sloganın büyüteceği devrimden daha güçlü değildir.”

Kolombiya halkı, sokaklarda yükselttiği **“fakire ekmek yoksa zengine huzur yok”** sloganıyla **“biz gülüyor muyuz?”** tadında bir isyan tertiplemiş, **sizin huzurunuzu kaçıracağız oğlum** tehdidini savuruyor sermaye sahibinin yüzüne. Çünkü gelinen noktada fakirin zenginden alabileceği, almakla tehdit edebileceği ve zenginin kendinden çalınmasından korkacağı yegane şey, literatürde adına huzur denilen o kapitalist istikrar hali. Zenginin huzuru; fakirin baş kaldırmadan çalıştığı, aza tamah ettiği, bireyselliğini törpüleyip yaşamını hayatta kalmaya indirgediği bir cinnet hali. Zenginin huzuru; ağzının tadı kaçmadan sömürebildiği ve

sömürdükleriyle elde ettiği sermayeyi gönlünce harcayabildiği o dingin, o korkunç, o göz kamaştırıcı çıldırmışlığı insanlığın. Zengin, parasından çok bu huzuru kaybetmekten korkuyor. İşte fakir bunun farkına vardığında, bu bir fikir olarak zihinlerde olgunlaştığında, bir slogan şekilleniveriyor belki de aynı anda bir halkın beyin çeperlerinin henüz tamamen pörsümemiş kıvrımlarında. Şehrin kalbine oturuyor. Sokaklarda insanlar panayırla topyekün kanlı isyan arasında gidip gelen bir yelpazede inceden bir cinnet, inceden bir bıçak kemiğe dayandı, inceden bir alayına isyan geçirirken, üstelik çekinmeden hayatlarını bile kaybetmeyi göze almışken, tam o anda yani, sermayenin titrediğini görebiliyoruz. Bu her gün başımıza gelen bir şey değil, bizi de inceden bir heyecan kaplıyor. Kolombiya'ya yakınlık duyuyoruz haliyle. Peki neden fakir, bir sabah kalkıp zenginin huzurunu kaçırmaya karar verir dünyanın herhangi bir Kolombiyasında?

"Zengin, parasından çok bu huzuru kaybetmekten korkuyor.

Kolombiya'yı 2018'de seçilen ve görünürde merkez sağda oturan genç lider Iván Duque Márquez yönetiyor. Ama merkez sağ diye bir şeyin kalmadığı 21. yüzyıl gezegeninde, Márquez'in politikaları da pek de öyle merkez sağ minvalinde seyretmiyor. Márquez bir süredir zaten yüksek olan vergileri artırmanın ve "sağlık reformu" adı altında Kolombiya hastanelerini özelleştirmenin peşinde. Kolombiya, korona salgını döneminde zor günler geçirmiş, yorgun ve zordan idare eden bir halk barındırıyor bağrında. Maçoluk, kutsal değerler, maskülen muhafazakarlık martavallarıyla şişirilmiş popüler kültürün altında derinden derine biriken bir öfke yükseliyor oysa. Yöneticiler bunu göremiyor, ya da görmezden gelmeyi tercih ediyorlar.

O sırada Kolombiya, korona salgınında Latin Amerika'da Brezilya ve Meksika'dan sonra en büyük darbeyi alan üçüncü ülke olarak kayda geçiyor. Resmi rakamlara göre üç milyon vaka ve yetmiş altı bin ölüm var. Doktorların hasta seçmek zorunda kaldığı, sağlık sisteminin defalarca çökmenin eşiğine geldiği ve hastanelerin dolup taştığı günler yaşanmış. Sosyal sigorta sistemi kan ağlıyor. Salgının getirdiği kriz ve psikolojik yük de cabası. Halk, kendi pimini çekmeye hazır deli bozuk bir bomba gibi beklemekteyken, iktidarın yaptığı bu hamle elbette bu gergin bekleyişin sonu oluyor ve pim yivinden çıkıveriyor.

İlk protestolar, 28 Nisanda Kolombiya'nın Bogotá ve Cali gibi büyük şehirlerinde gerçekleşiyor. Sonuç; resmi rakamlara göre altı ölü… İktidar, ölümlerin halkın gözünü korkutacağı görüşünde. Halk, korku eğişiğin çoktan geçmiş, kaybedecek hiçbir şeyi olmayan adamı korkutamazsınız seviyesinde oyunun. Önüne ejderha çıkarsanız, taşla sopayla alaşağı edecek bir güç hissediyor kendinde.

"Önüne ejderha çıkarsanız, taşla sopayla alaşağı edecek bir güç hissediyor kendinde."

Protestolara katılım 1 Mayısta tavan yapıyor. Kolombiya'nın tüm büyük şehirlerinde sokaklarda yüz binlerce insan var, hükümetin vergi ve sağlık reformu politikasını protesto ediyorlar. Hükümet bu hamleyi görüyor, ancak daha fazla şiddet, daha fazla ölümle cevap veriyor. Protestocular arasına teröristlerin karıştığı, protestoların suç örgütlerinin kontrolünde olduğu belirtiliyor ve Márquez polis gücünü artıracağını açıklıyor. 1 Mayıs eylemlerinin yankısı sürerken, 2 Mayısta Márquez vergi reformunu geri çekmenin sinyallerini veriyor, lakin şu ölümcül cümleyi

kurmayı da ihmal etmiyor, "reform bir heves değil, yine de gerekli".

Sokaktan evlerine girer girmez reformların yeniden gündeme geleceğini adı gibi bilen halk, isyanı büyütmeyi tercih ediyor. İşte bu hamle, Kolombiya'da hiç de küçük çaplı olmayan bir kıyametin kopmasına sebep oluyor. 3 Mayıs ve 6 Mayıs arasında geçen sürede hükümete göre yirmi altı, insan hakları örgütlerine göre otuz yedi, Kolombiya sosyal medyada hesaplarına göre yüze yakın Kolombiyalı, polisin doğrudan açtığı ateş nedeniyle hayatını kaybediyor. Yaralı sayısı ise, resmi rakamlarla sekiz yüz civarı. Katliam, büyük. Katliam, korkunç. Katliam, görüntüleriyle sabit.

Başından vurularak öldürülen genç bir sanatçının görüntüleri dolaşıyor sosyal medyada. Berkin gibi polis tarafından öldürülen gencecik bir delikanlının annesinin feryadı inletiyor sosyal medyayı, "oğlum beni de götür," diye haykırıyor anne. Plastik mermiyle gözü çıkan genç bir kadının kendi hesabından paylaştığı "korkmayacağım" videosu binlerce kez paylaşılıyor. Çizerler çizgileriyle, müzisyenler müzikleriyle destekliyor. Sokaklar, bir an panayır yeri, bir an kan gölü, bir an bize Gezi'yi hatırlatıyor, bir an yaramızı kanatıyor. Sloganların şarkılara, çığlıkların kahkahalara, düdük seslerinin öfkeyle yırtılan haykırışlara karıştığı günler yaşıyor Kolombiya. Mermi sesleri protestocuların uğuldayan hiddetine çarpıyor, sokaklar devcileyin bir arı kovanı, insanlar hiç olmadıkları kadar kararlı. Bir uzaylı istilasını bertaraf etmeye yetecek donanımıyla polis sokaklarda arzı endam ederken, mermisini kendi halkına doğrultma emri alıyor ve o emri uygulamaktan imtina etmiyor. Kolombiya haykırıyor sonra, "SOS! Ölüyoruz! Bizi kendi devletimiz öldürüyor!"

İnsanların kendi güçlerine uyandıkları bir gecenin sabahında, polis şiddetiyle kendi halkını sindirmeye çalışan bir hükümetin kendini gerçekleştirme şekli bu. Ne diyordu bir şarkıda, "her şey sermaye için sevgilim". Devletlerin artık bu gerçekliği saklamak için bir kılıf bile aramadığı şu dönemde, Kolombiyalılar da sizin huzurunuzu alacağız öyleyse diyorlar. Çünkü huzurun olmadığı yerde zenginin parası da pul olur.

Kadınları nasıl çıldırtırsınız...

BU KÖFTE SÜPER OLMUŞ... CANIM SEN DE AL BUNUN TARİFİNİ... SENİNKİLER TAŞ GİBİ OLUYOR...
ZNNNN.... ZNNN...
AFİYET OLSUN EROL BEY.
SEVİM MUTFAKTA BİR TANEDİR!

ŞU LOTODAN BÜYÜK İKRAMİYE ÇIKSA DA ŞU ABİME Bİ EV ALAYIM...
DÜÜT
DÜÜÜT

AKŞAMA YEMEKTE NE VAR CANIM?
ZNNNN...
DÜÜT...
DÜÜÜT...
ÇIP.. ÇIP.. ÇIP..

DAHA NASIL İLGİLENEYİM SENİNLE, KUCAĞIMDA MI SALLAYAYIM?
ZNNNN...

sizin de çıldırdığınız şeyler varsa yazın çizelim... guverfeyhan@hotmail.com

GEZİ 8 YAŞINDA!..

Ramize Erer

Burası evimin yakınındaki, Seine Nehri'nin ortasında uzayıp giden "Allée des Cygnes" yani "Kuğu Yolu". İnsanlar burda yürüyüp koşuyor, çocuklarını gezdiriyorlar. Şehrin gürültüsünden kaçanlar, bir banka oturup termoslarıyla getirdikleri kahvelerini yudumlayarak kitaplarını okuyorlar.

Bu sabah burada bir banka oturup soluklandım. İlk defa kuş sesleri rahatlatmadı beni. Ağaçların yüzüne bakamadım. Sevdiklerin in başına kötü bir şeyler geldiğinde, onların yanında olamamak gibi büyük bir suçluluk duygusu hissettim.

Gezi parkı olaylarının başladığı ilk gün, duygularımı naifçe böyle ifade etmişim Facebook'ta.

Şimdi, gene o parktayım. Günlerce bilgisayarımın başından kalkamadım. Biz uzaktakiler bize gösterilmeyenleri Facebook'ta paylaşarak birbirimize gösterdik.

Kırmızılı kadının, zerafetle dik duruşunu hayranlıkla izledik. Maskeli teyzenin doğallığı bizi gülümsetti. Parka gelen anneler gözlerimizi yaşarttı.

Sokaklarda acımasızca gazlanan arkadaşlarımızı kardeşlerimizi yalnız bırakamadık. Sabahlara kadar doctor telefonlarını, direnişçilere kapılarını açan kafelerin, otellerin isimlerini paylaştık.

Tomalara göğsünü geren siyahlı öğrenci kız, cesurca bizim için direndi, bu direnişin sembollerinden biri oldu. Bize en güzel fotoğrafını bırakıp sessizce ülkesine döndü.

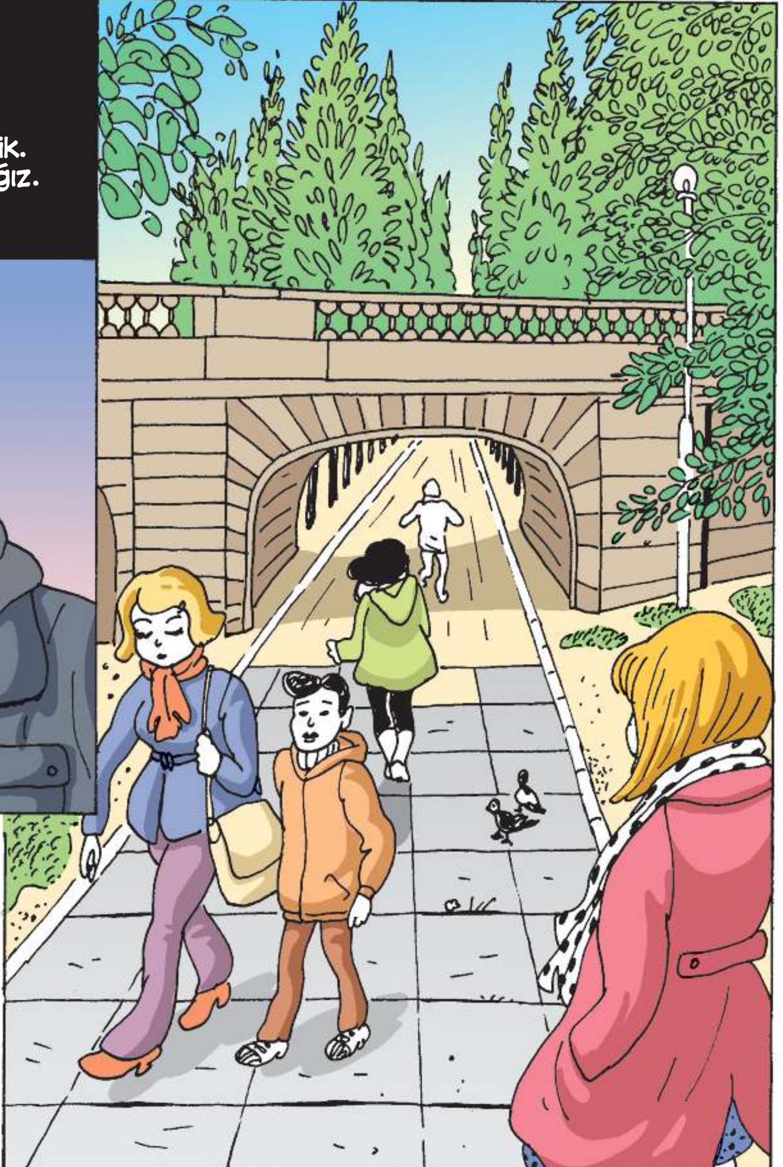
Duran Adam, Taksim'in göbeğinde dik duruşlu bir ağaç oldu. Gezi Parkı'nın ağaçlarını sevdiğimiz kadar sevdik onu.

Ölümün kahredici sessizliği...
Ethem Sarısülük.
Katilini hepimiz gördük.
Onu hiç unutmayacağız.

Sadece iki ağaç için olmamıştı bütün bunlar biliyorduk. Ama iki ağaçla, kendi yaşamımıza sahip çıkmıştık. Kalktım, önümde yürüyen iki minik kuşu takip ederek evime döndüm.

SON ALTIN GÜNÜ

Yasemin Olur

"Bokun içinde öleceksin sen!"; annesi böyle diyordu ona. Annesi her Allahın günü dedikçe bunu, Tomris daha da çok siliyordu yerleri. Annesi domates suyu damlayan elleriyle "Tomris'in Gözyaşları" adlı portreyi çiziyordu yere, Tomris siliyordu. Tomris yerleri sildikçe annesi çiziyordu… Soprano beddua eşliğinde… "bokun içinde öleceksin, bokunda boğul…" Tomris'in gençliği soprano bir beddua… Zaman zaman yüreğinin duvarlarına çarpıp oradan dışarı koşan…

O gün yaprakları sararken Tomris; yine bir sessizlik kaçtı yüreğinden, sonra bir karanlık çöktü ciğerine. Nefes alamıyordu. "Evham" dedi önce. Olurdu bazen… Kötü bir şey olacağından korkardı böyle zamanlarda… Beklerdi bir süre korkuyla… Sonra halıdaki bir kırıntıyla, çalan bir kapı ziliyle dağılır giderdi korkusu. O gün de böyle oldu. Neredeyse boğulacak gibi olmuş, telefona sarılıp kocasını aramaya durmuştu ki gözü camlara takıldı. Nasıl atlamıştı bu ayrıntıyı? Bu hafta yağmur yağmıştı, sonra güneş, derken karşı arsadaki inşaatın tozları… Camların silinme günü henüz gelmemişti, bu doğru. Fakat o, bu haftaki olağanüstü durum sonucu kirlenen camları silmeyi nasıl atlamıştı? Bunu yediremedi kendine. Başladı tırnaklarını kemirmeye. Dışarıdan bakanlar ne derlerdi? Aklı kanatlanmaya geçti. Sonra yerdeki saç teline gözü takıldı da aklının uçuşu ertelendi. Yerdeki saçlar… Kendi saçlarının dökülmesine imkân yoktu, sürekli topuz olan bir saçtan tek bir telin toka dışına firar etmesi imkânsız. Kocasının da olamazdı o saç teli. Hep bu pislikler kızı Banu'nun kafasından çıkıyordu. Saçlarını toplamayı bir türlü öğretememişti ona. Dayak, bağırış, tehdit… Üstelik bu hafta altın günü de ondaydı. Ya bu tozları unutsaydı ve tozlar camların aralarına girip çıkmamacasına yapışsaydı ya da o saç teli uçup da böreğine, kısırına konsaydı… İnsan içine çıkamazdı bir daha…

Hemen elindeki işi bitirip yerdeki saçı bir peçeteyle aldı, çöpe attı ve derhal camları silmeye başladı. Camlar onun gelin olduğu seksen dört senesinden beri yokluğa karışma yolunda büyük mesafe kat etmişlerdi. Camları sildi, evi süpürdü, yerleri sildi, mutfak raflarını tekrar elden geçirdi, bu arada mutfağın yerleri kirlendi, tekrar buraları sildi, banyoya geçti, kezzap-çamaşır suyu-arap sabunu kokteyliyle günü bitirdi. Cumartesi menü belirleme ve alışveriş derken Salı gününe kadar kocasını ve kızını cinnetin bahçelerinden kokularla delirtti. Sadece delirtmek de değil, Tomris'in tek çocuğu Banu'nun beyninin kıvırcıklarının arasından nefret gibi bir duygu ce ee yapıp giderdi. Oralarda saklandığını belli etmek istercesine… Odasında su dâhil herhangi bir yiyecek içeceği tüketmek, mutfağa terliksiz girmek, banyo lavabosunun kenarına su sıçratmak gibi suçların ihlalinden dolayı yediği dayakların ruhunda yarattığı deliklere bazı bilinmez yaratıklar yumurtlayıvermişti. O yumurtalar kuluçkadan çıkınca big bang…

Annesinin gün hazırlıklarının devam ettiği Cumartesi günü bu küçük Banucuk ara ara hissettiği garip bir duyguyla uyandı. Bugün bulacaktı sanki onu. Saat sekizdi, yataktan uçarcasına kalktı. Öğlene doğru sokağa atmıştı kendini. Biliyordu, bugün bulacaktı onu. Tam yedi saat boyunca otuz iki dükkânda gözü dönercesine gezdi. Eve geldiğinde bitkindi. Aramış taramış yine bulamamıştı. Yine de içini safça bir umut kapladı. Ne vardı bu kadar üzülecek. Gezmişti, yorulmuştu, bulamamıştı belki aradığını ama iki çift güzel ayakkabı almıştı.

Sonra mutfağa gitti. Annesinin sırtını gördü, gülümsedi. Annesinin sırtı ona selam verdi. Sarılmak istedi bir an, yakınına gitti ama annesi varlığını fark etmedi. Ispanak yıkıyordu. Ispanak yıkarken boyut değiştirirdi. En az üç kere tek tek her yaprağını yıkadığı ıspanakları sirkeli sulara basar ve sonra tekrar tekrar… Bunun için nefret ediyordu ıspanaktan. Ispanak annesini yerdi.

*****

Tomris ıspanakları yıkarken gece gördüğü rüyayı düşünüyordu. "Günde rüya faslı açılınca anlatırmışım" diye diye kendi kendine espriler yaptı. Sonra güldü kendi, kendine. Kendi kendine gülüştü.

Beklenen zaman geldiğinde altın günü tüm coşkusuyla Tomris'in arapsabunu-çamaşırsuyu kokulu evinde, beyaz dantellerin koltuk kenarlarını ve vitrinleri nurlandırdığı, buradan yansıyan nurun insanın içine verdiği "az sonra bir şeyi mahvedecek olma" duygusunun karaltısıyla başladı. Kadınlar ikişerli, üçerli gruplar halinde eve teşrif etmişlerdi. Şüpheci Tomris ev terliği getirmeyen kadınların ayaklarının pisliğinin evine sirayet etmesini önlemek adına her kullanımdan sonra yıkadığı terlikleri, yerlerde sürünerek de olsa terliksiz gelen pis kadınların ayaklarına geçirtti. Terlik getirenlerden de pek hazzetmezdi. Bilemezdi o terliklerin temiz mi pis mi olduğunu?

Merabacanımların, öpüşmelerin, iltifatların, yalanların, dolanların ardından Betüş'ün ortaya attığı ilk sebepsiz kahkahadan sonra kadınlar şöyle bir kendilerine geldiler. Betüş ortamın en renkli ismiydi: uyandığında agresif, gün içinde depresif, saha içinde defansif oynuyordu. Düğünlerde de roman. Betüş, on yedisinde kocaya kaçmış, babası onu reddetmiş, bu üzüntüye dayanamayan annesi kocasına "Affet Betüşümü" dediği için yediği tokadın etkisiyle kafasını masanın köşesine çarpıp beyin kanamasından ölmüş, babası kızının kaçmasının onda yaşattığı utanca, bu durumun yarattığı vicdan azabını da karıştırarak hazırladığı kokteyli kafasına dikip tek atışta ölmüş… Yazık oldu Süleyman Efendi'ye…

Bu Betüş kocasında aradığı mutluluğu bulamayınca müteahhit Erol'a kendini teslim ettiği için vicdan nezlesinden halsiz halsiz gezerken Amasyalı sevgilisinin kıllı bağrında aşka tövbe edip, imam nikahıyla Borucu İsmail'e karılık etmiş. Sonra İsmail'in alkolünde boğulmaktan son anda kurtulup ablası Nadire'nin evine taşınmış. İşte bu taşınma işinden sonra başlamış günden güne gezmeye… Onun maceraları, bu maceraların onda yarattığı gelgit akıl, ortamın tekdüzeliğini sarsıp, kadınlara bol dedikodu, bol şükür, bol pişmanlık sunduğu için onun olmadığı bir gün ortamı düşünülemez olmuştu.

Betüş'ün attığı kahkaha, evdeki vitrinde sergilenen kristallerle kısaca kucaklaştıktan sonra geldiği yere geri döndü. Betüş başladı iffetsiz bir komşusunun başına gelenleri anlatmaya. İşlerinin ters gittiğinden, evlerinin bereketinin bittiğinden, ondan, bundan…

> **"Bir süre sonra görüntüler aynılaşmaktan dondu: Firdevs ile Tomris hararetle bir şey tartışıyorlar, Hayrunisa Umay'a bu dünyanın geçiciliğinden bahsediyor, küçük Banu çay servisi yapıyor, Betüş "Amasyalıma dönsem beni kabul eder mi acaba?" diye düşünüp kısır yiyor, Nadire ile Tomris konuşmaksızın çay içiyor. Hafize Teyze, Esma Teyzeyle ikili görüşüyor."**

İşte bu andan sonra görüntüde bir hareket; Hafize Teyze ayağa kalktı ve üstelik namaz vakti değil! Çalın bir oyun havası diye bağırması ile beklenen gelişin gerçekleştiği anlaşıldı.

Ve işte… Hafize teyze seksen iki yaşının verdiği çılgınlık ve "aman koy gitsin" felsefesiyle ortada bir müzik yokken döne döne kendince oynamaya başladı. Beş kalp krizi, iki kanser, bir dünya savaşı, on beş torun, dört torun çocuğu gören o değilmiş gibi dönüyor, dönüyor, dönüyordu. Seksen yıldır her sabah yüzünü yıkadıktan sonra sürdüğü kırmızı ruju ona enerji veriyor, dönüyor, dönüyor ve "Paşam geliyorum, Paşam geliyorum" diyordu… Dönüyor ve gidiyordu… Dönüyor ve gidiyordu. Sonra bir topaç gibi hızlanıp açık balkonun kapısından dışarı çıkıp son kez "Geliyorum Paşam geliyorum" diyerek beşinci kattan atlayıp kendisinden bu kadarı da beklenmeyen bir icra ile öldü.

Kadınlar biraz daha muhabbet ve yemek-içmekten sonra Hafize Teyze'nin ruhuna gitsin diye Betüş'ün de fetvasıyla radyodan bir oyun havası buldular ve başladılar göbek atmaya… Tomris sessizdi. Bakıyordu sadece. Kadınların hepsinin aklında aynı düşünce: Daha önce hiç böyle birlikte göbek atmamışlardı. Başka kadın gruplarının yaptığını duyuyorlardı ama daha önce denememişlerdi. Hoşlarına gitti bu durum ve Hafize Teyze'ye şükranlarını sundular attıkları göbeklerin her biriyle. O göbeklerden akan terler canına gitsindi Hafize Teyze'nin. Tomris bir an için evinde böyle terlemeli, tepinmeli bir işe izin verebildiğine şaşırdı. Bu şaşkınlığa daha büyüğü eklendi. Kadınlar tepindikçe tuhaf bir şey oluyordu. Tomris bir an bütün kadınların bıraktıkları pisliklerin paçalarından yerlere aktığını gördü. Esma Teyze oturduğu yerden alkış tutuyor, Betüş kendini titrete titrete, Hayrunisa nazlana nazlana, Banu utana utana, Umay aşağılaya aşağılaya, Firdevs korka korka, Nadire sıkıla sıkıla oynuyordu. Onlar tepindikçe paçalarından pislikler akıyor. Aktıkları anda birer fareye dönüşüp Tomris'in akça pakça örtülerine koşup, üstlerine pisliyorlardı. Tomris duruyordu. Kadınlar zıpladıkça pislikler akıyor, pislikler aktıkça fareler çoğalıyordu. Büfedeki heykellerle bir olmuştu. Kıpırdamıyordu. Ta ki bir fare ayağını dişleyene kadar… Birden bir kâbustan uyanırcasına canlandı. Farenin ısırığıyla banyoya koştu. Kezzabı olduğu yerden çıkardı. Bütün eve dökecekti kezzabı. Biraz bekletip güzelce silecekti her yeri. Ama bu pis karılar durdukça pislikler, fareler bitmeyecekti. Böyle düşününce kezzabın tam bir temizlik sağlayamayacağını fark etti. Önce kadınları halletmeliydi ama yapılacak bir şey yoktu. Göz bebekleri ceviz gibi oldu… Sonunda kendini temizlemeye karar verdi. Kezzap şişesini aldı; tam kafasına dikip tertemizliğe gidecekken yatak odasından gelen sesler kırdı cevizleri. Yatak odasında biri vardı. Evet, çekmece sesleri oradan geliyordu. Kimse onun yatak odasına giremezdi. Kocası banyo yapmadan o odaya adım bile atamazken… Önce bu işi halletmeliydi. Fareler de ortada görünmüyordu. Göremediği fareler kendi yüzüne gizlenmişti. Şimdi onlar karaltıydı. Sadece çamaşır suyunun aydınlatabileceği bir karaltı.

Hızlı adımlarla odasına geçti Tomris. Odasına girdiğinde az önce salonda tepinmenin başını çeken Betüş'ü gördü. Tomris'i gören Betüş hiçbir şey olmamış gibi seccade aradığını söyledi. Atlamalı bir hayat yaşıyordu Betüş. Abdesti kaçmadan öğle namazını kılmak istemişti. Böyle dedi Tomris'e. Nefreti kursağında kaynıyordu Tomris'in. O kaynamaya dayanamayan fareler, Tomris'in yüzünden, Betüş'e kaçmaya başladılar. Tomris'in aklı kuş olup uçmayadurdu. Bir fare zıpladı yerden, onu yuttu… Odada fareler, pislik, karanlık…

Sonra "Tabii Betüşçüm" dedi Tomris. "İsteseydin ben verirdim."…Fareleri kendi yüzüne çağırıp kibarca dışarı çıkardı onu…

Sonra bir zikir gibi sessizce söylendi kalbinden: Her şeye rağmen gün devam etmeli… gün devam etmeli…gün devam etmeli…gün devam etmeli…gün devam etmeli…

BAYAN YANİ | 2021-06 Aylık yaygın süreli yerel yayındır | BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına Sahibi ve Yazıişleri Müdürü Tuncay Akgün | Yayın Kurulu Ramize Erer Feyhan Güver İpek Özsüslü | Renklendirme Editörü Fikret Özdemir | Müessese Müdürü Ali Yavuz Satış Müdürü Şener Küçükkaptan | ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST TEL: (0212) 292 9450 FAX: (0212) 251 5754 BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93 DAĞITIM: DPP A.Ş.

HAYAT BAZEN TATLIDIR

İpek Özsüslü

KADIN MANZARALARININ ARAYA PARÇA... MEMLEKETİMDEN ERKEK MANZARALARI...

gbatur@gmail.com
Güray Batur

E.EHM... Bİ ORGAZM SİGARASI YAKALIM BAKALIM. HAKETTİK YANİ...

ŞU ÇEKMECEYE Bİ ÇAKMAK ATMIŞTIM... ULAN BU KARIMIN ÇEKMECESİ, BEN ÖBÜR TARAFTA YATIYODUM SAHİ! BU DA NE?..

OHAA... O NE LAN? KİMİN BU, KARIMIN MI?

GÜCÜM KUVVETİM YERİNDE. BENİM GİBİ Bİ ADAMIN KARISI NİYE GEREK DUYSUN Kİ BU ZAMAZİNGOYA?

ESKİDEN Mİ KALMIŞTI ACABA? YO.. YOO... BU MÜMKÜN DEĞİL, BEN ONUN İLK ERKEĞİYİM ...

SORSAM MI ACABA?.. AMA NE DİYCEM?.. BENİ VİBRATÖRLE ALDATIYOSUN MU DİYCEM?..

AMA... ALDATIYO İŞTE ALDATIYO. BENİ RESMEN Bİ VİBRATÖRLE ALDATIYO... AAHGHH!.. ALLAAM!..

BENİM ONDAN NEYİM EKSİK?..

YAĞMA YOK!.. MADEM KARIMI SEVİYORUM, BEN DE MÜCADELE EDERİM...

Bİ VİBRATÖRLE REKABET EDEN İLK ERKEK MİSİN ACABA? SANMIYORUM.. NEYSE DUR ŞUNU BİZİM KIZLARA DA TAVSİYE EDİYİM... ASPİRİNDEN DAHA ETKİLİ, BAŞAĞRISINA BİREBİR DİYEYİM...

OHH!..

AH AFET'ÇİM, BU KIZI PRENSES GİBİ YETİŞTİRDİM, Bİ İŞ YAPTIRMADIM, BAK ŞİMDİ EVLENİYO... Bİ HAFTASI VAR... NASIL ÖĞRETEYİM BİRDEN ONA HER ŞEYİ...
PIT PIT PIT PIT
HA HAA!.. ARİFE GÜNÜ KURBAN SEMİRMEZ AYOL!.. GEÇMİŞ ARTIK... BIRAK DAĞINIK KALSIN!..

BENİM KÜÇÜK GELİNİ BİLİYOSUN AFET... NASIL SESSİZ, SAKİN Bİ KIZDI... HİÇ LAF ÇEVİRMEZDİ... BU BİZE BİRDEN NASIL DÜŞMAN KESİLDİ SORMA...
HİÇBİŞEY GÖRÜNDÜĞÜ GİBİ OLMAZ HAMİDE... DURGUN SU SOLUCAN YETİŞTİRİR... ALDANMAMAK LAZIM...

KOCAM BENİ ALDATIYO MU NE AFET ABLACIM... Bİ TUHAF OLDU BU GÜNLERDE... HEP TELAŞLI HEP TEDİRGİN...
AA, DİKKAT ET SEN O ZAMAN. İŞKİLLİ BÜZÜK DİNGİLDER NURCAN... DİKKAT ET...

AY DELİ EDECEK BU ADAM BENİ... HİÇ ELİNİN AYARI YOK... MAAŞINI ALIR ALMAZ HAR VURUP HARMAN SAVURUYO SOORA KAVEYE GİDECEK PARASI BİLE KALMIYO, BÖYLE GÖZLERİNİ PATLATIP PATLATIP DOLANIYO SÜTÇÜ BEYGİRİ GİBİ...
BOL BOL HARCAYAN MEL MEL BAKAR DİYOSUN YANİ...

15 Haziran 2013

21:00 TATAVLA'DA. (KURTULUŞ)

DÜN GEZİ ÇOK ACAYİPTİ, BURDA OLMAN LAZIMDI OĞLUM YAA! ANKARA'DA MÜDAHALE VARDI AMA BURDA YAĞMUR ALTINDA PİYANO DİNLEYİP AĞAÇLARIN ALTINDA YATTIK, ÇOK ROMANTİKDİ... KEŞKE SEN DE OLSAYDIN YAAAĞ... ÇINÇIN! HIHIH!

HAH, TENCERE TAVACILAR DA BAŞLADI BAK...!

BOOOM!

TAKSİM'DE MÜDAHALE BAŞLAMIŞ! HADİ!

TAMAM YA, BEŞ DAKKA OTUR, ŞU BİRALAR BİTSİN KALKARIZ. YENİ SÖYLEDİK...!

HALA BİRA DİYO, GEZİ'YE GİRMİŞLER DİYORUM KIZIM!

BOOOM!

FAZLA MASKEN VAR MI?

VAR TABİ Kİ AL!

AAAA, BURAYA DA MI ATIYOLAR ÖHÖÖH ÖHÖH ALLAH KAHRETMESİN!

ÖHÖÖ ÖHÖ! GENZİM YANIYO ÖHEH!

ATEŞ DÜŞTÜĞÜ YERİ...

SAKİİN

BOOM

16.06.2013

BOOOM!

REVİRLER DE BOMBALANMIŞ.

DOKTORLAR GÖZ ALTINA ALINMIŞ!

BOOM!

AMİRLERİ BU BOMBALAR BİTECEK DEMİŞ GALİBA... HİÇ DURMUYOLAR LAN...!

KOOŞ

SAKİİN

GAZİ DESTEĞE GELİYOMUŞ.

TOMA GELİYO!

KAAÇ

KAÇ KAÇ KAÇ!

POLİS

17.06.2013

GAZ KAPINA GELDİ HAANIIM

TOMA

BOOOM!

YALNIZ DEĞİLİZ!

NEY?

18. Haziran 2013

BIRAKIN ADAMI ÇIKIN MAHALLEMİZDEN, YETER YA YETER!

BİBER GAZI ATTILAR, KAPAT PENCEREYİ, İÇERİ GAZ DOLUCAK!

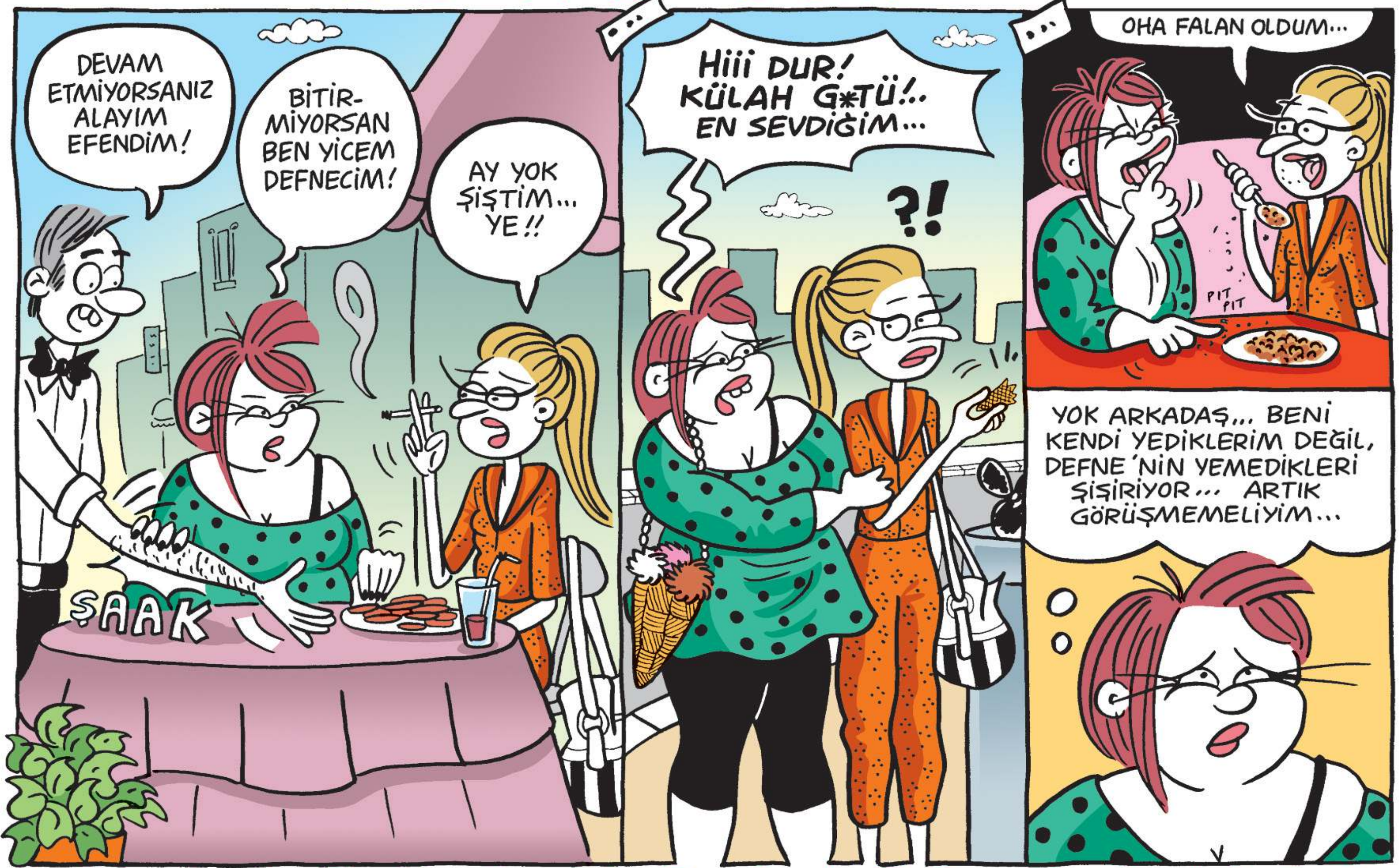
KAAAA... KAAA PUUUH... KAAA HUUHH...

ZORT

BAZEN YATARAK DA DİRENİLİR

FARKLILIKLAR ZENGİNLİKTİR.

DEVRİM, İNSANI SEVMEKLE, EN BAŞTA KENDİNİ SEVMEKLE OLUR.

PELİN "OBUR DÜNYALI"
İPEK ÖZSÜSLÜ
DEVAM ETMİYORSANIZ ALAYIM EFENDİM!
BİTİR-MİYORSAN BEN YİCEM DEFNECİM!
AY YOK ŞİŞTİM... YE!!
ŞAAK
...
Hİİİ DUR! KÜLAH G*TÜ!.. EN SEVDİĞİM...
?!
...
OHA FALAN OLDUM...
PIT PIT
YOK ARKADAŞ... BENİ KENDİ YEDİKLERİM DEĞİL, DEFNE'NİN YEMEDİKLERİ ŞİŞİRİYOR... ARTIK GÖRÜŞMEMELİYİM...

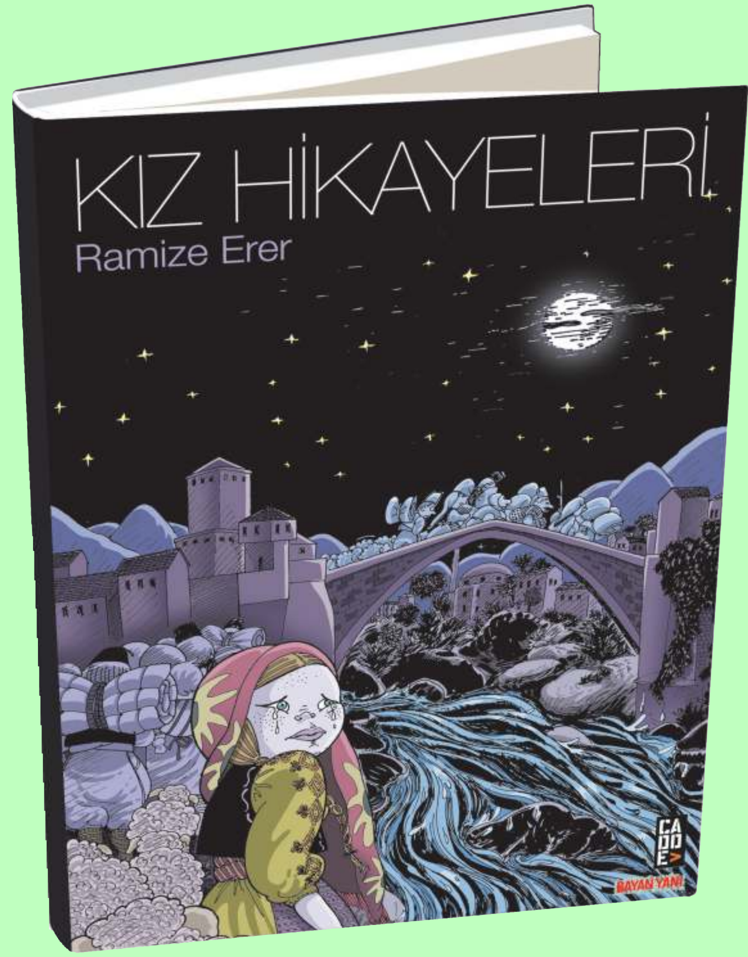

FETİYE
YANİ, ÖYLESİNE CİDDİYE ALACAKSIN Kİ YAŞAMAYI, YETMİŞİNDE BİLE, MESELA, KIŞLIK BİBER SALÇASI HAZIRLAYACAKSIN...
QUEEN

Kötü Kız

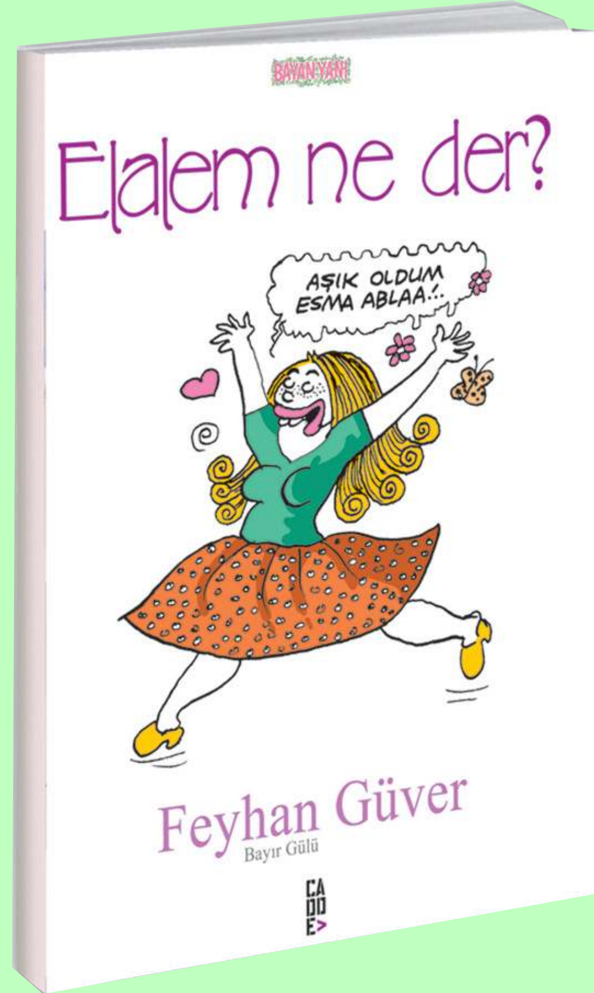
ramize erer

Kitaplar KİTAPÇILARDA
Cilt BAYİİLERDE

GEZİ 8 YAŞINDA...

